

UTROPIA

STUDENTAVISEN I TROMSØ

NR. 15

25. NOVEMBER – 19. JANUAR 2009/10

UKE 48-2

ÅRGANG 34

WWW.UTROPIA.NO

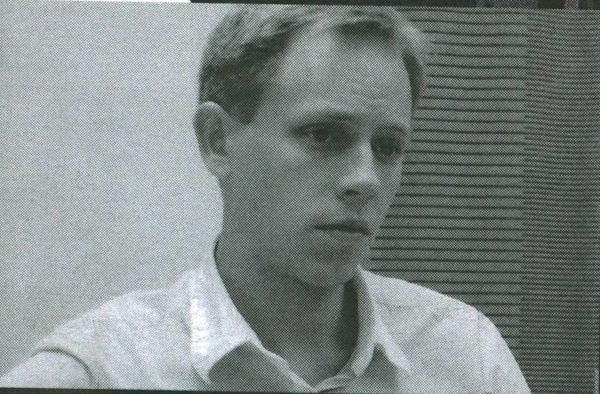
Mørketid

Tromsø kommune avslo oppfordringen fra Amnesty.
Litt ekstra innsats var alt som ble forespurt. S. 4-5

FOTO: TOR FARSTAD

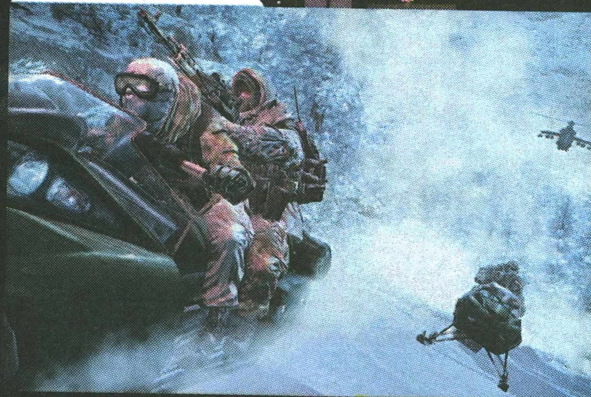
RÅD Hus

NYHET

alget av nye studentrepresentanter til iTø-styret gikk ikke smertefritt. Les mer på side 8 og 9.

KULTUR

En av våre eminente anmeldere har spilt seg igjennom Modern Warfare 2, og hvordan det var kan du lese mer om på side 27.

PORTRETTE

Hvor mange medlemmer av Ska Patrol er det mulig å stue sammen på en do? Svaret får du i Portrettet side 24.

ANSVARLIG REDAKTØR:
CAROLINE LANG
REDAKTOR@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
JOHANNES JAKOBSEN
NYHET@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
GRY LUKE MUGGERUD
KULTUR@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
TONJE HELÉN KARLSEN
TONJE@UTROPIA.NO

IT-ANSVARLIG:
STEFAN AMLIE

REDAKSJONEN:
ARTHUR ARNESEN
SUSANNE VARS BULJO
STEWART HÅSETH
XABIER ANCIN
AMANDA SYMYNUK
TOR FARSTAD
INGEBORG WIE HENRIKSEN
INGVILD BJØRNÅ PETTERSEN
NINA SCHWINGHAMMER
TOMEK MOSSAKOWSKI
MAXENCE PENIGUET
KIRILL KOTOV
VICTORIA BEZBORODOVA
SERGIO REJADO ALBAINA
JON HAUGE
KAROLINE ROTI
ERLING MALM
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
EVA THØNE
FRANCISCO J. A. MURGUZUR
GUSTAV FLØ REISÆNEN
MARIE S. JOHANSSON

UTROPIA:
UNIVERSITETET I TROMSØ
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ
TLF.: 77 64 59 01
FAKS: 77 64 51 99
WWW.UTROPIA.NO
REDAKTOR@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ
ISSN: 0806-9611

PRESSENS FAGLIGE UTVALG:
(PFU) ER ET KLAGEORGAN OPPNEVNT
AV NORSK PRESSEFORBUND. ORGA-
NET BEHANDLER KLAGER MOT PRESSEN
I PRESSEETISKE SPØRSMÅL. ADRESSE:
RÅDHUSGT. 17, POSTBOKS 46 SENTRUM,
0101 OSLO. TELEFON: 22405040. UT-
ROPIA ARBEIDER ETTER REGLENE I VÆR
VARSOM-PLAKATEN FOR GOD PRESSE-
SKIKK. DEN SOM FØLER SEG RAMMET AV
URETTMESSIG AVISOMTALE, OPPFORDRES
TIL Å KONTAKTE REDAKSJONEN.

UTROPIA UTGIVS MED STØTTE FRA SE-
MESTERAVGIFTA HVER 14. DAG, MED ET
OPPLAG PÅ 4000 EKSEMPLARER.

SI DIN MENING:
KRONIKK MAKS 5000 TEGN INKL. MEL-
LOMROM. KOMMENTAR MAKS 3000
TEGN INKL. MELLOMROM. DEBATTINN-
LEGG MAKS 2500 TEGN INKL. MELLOM-
ROM. TIPS OSS: WWW.UTROPIA.NO

REDAKSJONSMØTE:
MANDAG 11. JANUAR 2010 KL. 18.00 I
TEORIFAGSBYGGET HUS 2.

LEDER

TEKST: CAROLINE LANG
FOTO: PRESSE

Torsdag 19. november arrangerte Amnesty Internasjonalt seminar med tema: *Dødsstraff – i strid med retten til liv*. I samme moment oppfordret John Peder Egenæs, generalsekretær i Amnesty, Tromsø kommune til å lysstette et signalbygg 30. november, for å demonstrere sin motstand mot dødsstraff (les hovedsaken på side 4-5). Kommunen argumenterer med at brevet kom for sent (to uker før aksjonsdagen) og beklager at de ikke kan bli med – "slike prosjekter koster penger".

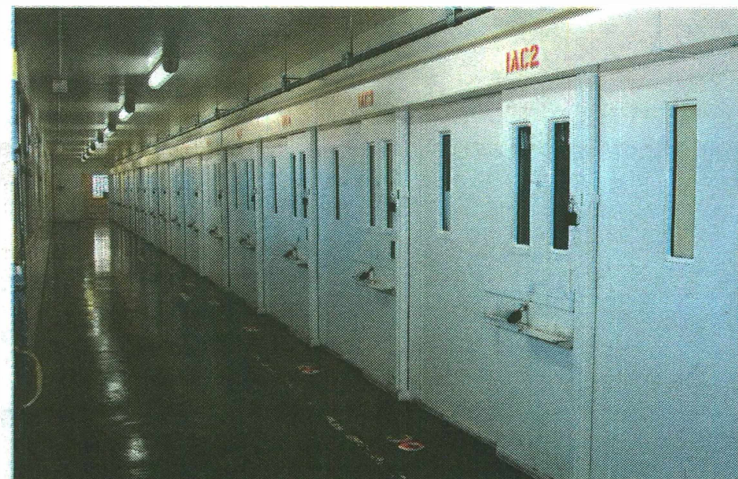
Utropia er hundre prosent sikker på at ved noen ekstra arbeidstimer og telefoner kunne Tromsø kommune klart og arrangere

- Så lenge det finnes dødsstraff, finnes det folk som blir uskyldig henrettet.

John Peder Egenæs

dette kostnadsfritt. De fleste ville bistått et slikt veldedig prosjekt. Etter denne kommentaren fra Utropia, kommer varaordfører Gunhild Johansen med følgende svar: "Dersom Tromsø får en henvendelse fra Amnesty om å støtte deres kamp mot dødsstraff, og Utropia kjenner til slike organisasjoner og selskaper som kan gjøre dette kostnadsfritt, så støtter vi helhjertens opp!".

For det første har Amnesty allerede bedt Tromsø kommune om å støtte kampen mot dødsdom og fått et nei. For det andre er dette en symbolsk handling som uttrykker: Tromsø kommune er i mot dødsstraff! Da fungerer det ikke at andre organisasjoner skal koor-

dinere og få i gang denne aksjonen for kommunen.

-Jeg tror det ville være vanskelig å fortsette et vennskapsforhold til et land som førte en politikk som vi ikke vil assosieres med, sier Johansen til Utropia.

Da er det kanskje på tide å vise verden at Tromsø kommune har innvendinger mot en slik praksis...

Utropia ønsker dere alle lykke til med eksamensinnspurten!

God jul og godt nytt år!

KOMMENTAR

TEKST: JOHANNES JAKOBSEN

Studentene nedprioritert av regjeringen

Før valget 14. september lovte alle de tre regjeringspartiene en bedre fremtid for studentene. Etter valget er tonen en helt annen. Det kom ganske tydelig frem at studentene var årets tapere etter at statsbudsjettet for 2010 ble publisert. Det som først var iøynefallende var at studentene ikke fikk 11 måneders studiestøtte, noe som alle regjeringspartiene hadde lovet før valget. Dette forteller oss studenter litt om hvor lite prioritert vi er i den sittende regjeringen.

Det neste punktet som vekket oppsikt i statsbudsjettet var at de åpner for 5600 nye studieplasser neste år, uten å gi ekstra midler for å forbedre studiekvaliteten. I følge regjeringens egne beregninger kan det komme opp mot 80 000 nye søkere

på studieplasser de neste fire årene. Dermed er for det første 5600 plasser for lite. For det andre vil det økonomiske handlingsrommet for de fleste universitetene og høyskolene i Norge være mindre neste år. Det vil altså si at det vil bli mindre forelesnings- og lesesalsplasser. Dette problemet er veldig aktuelt for Medisin- og Helsefagsbygget ved UiT, hvor det i dag er nesten 1300 flere studenter enn bygget er beregnet på. Så om du ikke allerede har fått merke hva dårlig studiekvalitet vil si, er det sannsynlig at du vil det i fremtiden.

Men regjeringen har etter dette ikke gjort noe for å prøve å opparbeide seg tilliten de har mistet. Tvert imot. I forrige utgave av Utropia skrev vi om at konsultent-

skapet BDO Noraudit hadde gjort en undersøkelse på bestilling fra Kunnskapsdepartementet (KD), hvor de på en underlig måte tar for seg studentsamskipnadene i Norge. Her blir det sådd tvil om studentene i det hele tatt er skikket til å ha ansvar for sin egen velferd. Arne Lunde, avdelingsdirektør i KD, går langt for å forsvare rapporten selv om det er åpenbart for de fleste at denne rapporten både er dårlig gjennomført og ikke gir noen gode svar.

Nylig gjennomførte et annet konsultentselskap, Synovate, en undersøkelse på postbankens vegne. Den viser at 48 % av studentene får økonomisk støtte hjemmefra, i gjennomsnitt 2200 kroner i måneden. 50 % av studentene jobber ved siden av. Det

viser at det er langt igjen til vi får heltidsstudenter i Norge. Når studentavisa i Bergen, Studvest konfronterer statssekretær Kyrre Lekve i KD med dette, kan han fortelle at de vil gjøre en undersøkelse for å finne ut om disse ekstraintektene går til nødvendigheter eller luksusforbruk.

Da jeg vil jeg spørre Lekve hva han definerer som «luksusforbruk». Er det luksus å velge å spise en sunn middag fremfor en Grandiosa pizza? Er det luksus å ha månedskort på kollektivtransport? Det er ikke slik at det økonomisk komfortabelt å være student i dag. Jeg syns det er på tide at KD tar studentene alvorlig. Vi er tross alt landets fremtid.

Utropia for 30 år siden

"...Studentavisa har framleis ikkje fått noko namn. Vi gjev ho difor ut under namnet «Studentavisa i Tromsø». Men vi vonar ho ikkje skal heita det for all framtid. Vi bed folk om å senda gode framlegg til redaksjonen. Det framlegget som vert nytta, vert honoreret med en LP-plate."

Utropia for 10 år siden

"...5 PÅ GATA: Hva synes du om den nye mote-trenden med kjole over buksene?
- Folk får kle seg som de vil. Ellers er jeg for tiden mer opptatt om krigen i Kosovo enn årets nye motetrend."

Verdens Aidsdag ved UiT

TEKST: JOHANNES JAKOBSEN
FOTO: ARTHUR ARNESEN

Hver dag dør det rundt 3500 mennesker under 25 år av aids. 1. desember er Verdens Aidsdag og dette vil bli markert med et større arrangement på Universitetet i Tromsø. Stiftelsen THINK mental fashion er hovedorganisasjon og initiativtaker til arrangementet.

Aids regnes av mange som den verste epidemien som er i dag. På to dager dør det like mange under 25 år som det er studenter ved Universitetet i Tromsø (UiT). 1. desember er offisielt Verdens Aidsdag og THINK mental fashion (Tmf) er hovedorganisasjon for arrangementene.

ANDRE ÅRET

Dette er andre året Verdens Aidsdag blir markert på UiT.

- UiT har sagt ja til å være vertskap for dette arrangementet for andre året på rad. I fjor arrangerte vi denne markeringen på egenhånd, men i år har vi mange samarbeidspartnere så denne gangen blir det større, sier Børre Sør Dahl, leder for stiftelsen.

Sør Dahl ble involvert i HIV/aids-problematikken etter å ha jobbet

med nå avdøde Nomatemba Solli i forkant av 46664 Artic-konserten i Tromsø i 2005. Solli, Sør Dahl og kona hans Kristin jobbet som privatpersoner før de i 2007 fikk Tmf som en godkjent stiftelse.

LIKESINNET KOMMUNIKASJON

Ideen til Tmf er å spre kunnskap og entusiasme om HIV/aids til unge mennesker, på deres premisser.

- Kunnskapen om HIV/aids har vært for dårlig blant ungdommer. Det fungerer dårlig at autoriteter, som for eksempel lærere og foreldre, informerer ungdommer om seksuell helse. Vi tror på likesinnet kommunikasjon, hvor ungdommer blir informert av folk på sin egen alder, for da blir de mer interessert, sier Sør Dahl.

FIN ARENA

Hvorfor velger dere å sette markeringen til UiT?

- Vi markerer også andre steder i byen enn ved UiT, blant annet i rådhuset, Aurora Fokus kino og på torget. Men nobelsprisvinner Mohammed Yunus sa noe som traff meg da vi møtte han: «Hele poenget med et universitet er å forandre verden». Universitetet er også en fin arena å møte unge mennesker. Vi ønsker

også at dette kan være et eksempel for andre akademiske miljøer, svarer Sør Dahl.

STREETTEAM

Gunnhilde Fjell, frivillig i Tmf, ble med i stiftelsens arbeid for tre år siden.

- Jeg er generelt interessert i HIV/aids-problematikken og jeg har vært på utveksling i Sør-Afrika. Men jeg ble involvert i Tmf etter et seminar de hadde. Jeg jobber i en arbeidsgruppe som kalles Streetteam. Vi er rundt ti studenter fra Universitetet som jobber med dette. I denne arbeidsgruppen driver vi med mye forskjellig. Vi jobber blant annet med å tenke ut nye måter å informere unge mennesker om HIV/aids, sier hun.

Hun oppfordrer også folk til å komme på arrangementene 1. desember og la seg bli «smittet» av kunnskapen og engasjementet.

STOLT

Tmf har vært veldig aktive siden de startet opp i 2005. Men det er to ting Sør Dahl er spesielt stolt over.

- 11. juni 2005 fant Mandela-konserten sted i Tromsø. Etter det bestemte vi oss for å få 11. juni til å bli en minnedag for aidssaken her nord.

I tillegg er vi stolte av å ha utviklet et innovativt ungdomsfestivalkonsept i kampen mot aids, som vi neste år skal arrangere i Sør-Afrika og i Nordvest-Russland, sier han.

PROGRAM VED UiT

- FOR STUDENTER – Auditorium 1
- 0930 THINKSHOP – Kreativ workshop: Hvordan skal vi fjerne aids?
- FOR ALLE – Labyrinten
- 1330 Fakkeltog: 33 fakler med 33 studenter fra 33 land, hvor hver fakkel representerer en million døde av aids. Minnestund med studentprest Tor Stranda. Appell. Kulturinnslag.
- 1345 Kom til Universitetet og dø! Rollespill om det antall unge under 25 år som hver dag dør av aids.
- FOR ALLE – Auditorium 1
- 1400 90 Minutes of inspiration – fra gjester og Skype-rapport fra Cape Town
- 1530 Avslutning

Ser mørkt ut

TEKST: CAROLINE LANG

FOTO: PRESSE

I brev til Ordfører Arild Husberg og varaordfører Gunhild Johansen oppfordrer Amnesty Internasjonal Tromsø kommune å bli med på markeringen Cities for Life 30.november.

Cities for Life er et verdensomspennende nettverk av byer som er motstandere av dødsstraff, og markeringen 30. november går ut på å flombelyse et signalbygg eller monument for å vise byens motstand. Over tusen byer er allerede med, og med Tromsøs samfunnsengasjement er vel dette en selvsagt aksjon?

- Kommunen fikk for kort varsel til at saken kunne bli behandlet i kommunestyret. Administrasjonen trenger tid for å kunne forberede en slik sak siden det er de som eventuelt måtte stå for den praktiske gjennomføringen. Politisk sett ville det helt sikkert blitt vedtatt at vi skulle støtte saken, men som sagt - det ville blitt uten markering og dermed uten den ønskede effekten med flombelysning av et signalbygg, sier varaordfører Gunnhild Johannsen.

Amnestys regionleder, Ole-Gunnar Solheim synes Tromsø kommune bør utnytte ressursene sine bedre.

-Stadig flere land forbyr bruk av

dødsstraff og vi ser at internasjonalt press er viktig for å få til dette til. Amnesty mener at alle positive krefter spiller en rolle, også Tromsø som internasjonal freds- og solidaritetsby.

LUKKER ØYNE

I følge Amnesty praktiserer fire av Tromsøs åtte vennskapsbyer dødsstraff (se boks), men Tromsø kommune er forsiktig med å kritisere vennskapsbyene.

- Jeg tror ikke vennskapsbykonseptet er egnet til å ta opp problematiske politiske spørsmål på høyt politisk nivå, sier Johansen og antyder at det er unødvendig å ta opp problematiske politiske spørsmål med vennskapsbyene.

- India har ikke formelt avskaffet dødsstraff, men har ikke praktisert det siden 2004. Vi vet at flere av landene vi har vennskapsbyforbindelser i, blant annet Guatemala, har hatt dødsstraff tidligere. Et lovforslag i parlamentet i februar 2008 om gjennføring av dødsstraff ble hindret gjennom president Alvaro Coloms veto, som kom etter sterkt press blant annet fra EU.

Johannsen tar imidlertid feil. Ifølge Amnesty sine kilder stemte India, i 2008, mot FN's moratorium på dødsstraff og sytti mennesker ble dømt til døden. Det midlertidige moratoriet i Guatemala er opphevet etter at landet, i desember 2008, motsatte

seg FN General forsamlings resolusjon om et verdensomfattende moratorium av henrettelser. I Guatemala sitter nå femten mennesker på "death row". Dette er bare noen av eksemplene man kan se på i denne saken, og regionleder i Amnesty, Ole-Gunnar Solheim kommer med et viktig poeng.

-I de landene Johansen mener ikke praktiserer dødsstraff, finnes avstraffelsesmetoden fremdeles i lovverket, og folk dømmes til døden selv om de ikke nødvendigvis blir henrettet. Så lenge loven finnes er muligheten for henrettelse tilstede.

MÅ MED PÅ AGENDAEN

-Vi oppretter vennskapsbyforbindelser med kommuner der folk i Tromsø har utviklet et vennskapsforhold til innbyggerne i byen enten gjennom kulturutveksling, næringsforbindelser, akademisk samarbeid eller lignende. Vennskapsby-samarbeidet blir lagt opp slik at vennskapsforbindelsene kan utvikles og forsterkes. I den forstand er det riktig å si at vi fokuserer på mulighetene for å påvirke i en positiv retning. Vi samarbeider om kampen mot HIV/AIDS, næringsutvikling, demokratiutvikling, kultur, likestilling, klima og miljø for å nevne noen av sakene, sier Johansen. Amnesty synes det er veldig positivt at Tromsø kommune har vennskapsbyer rundt i ulike deler av verden, li-

keledes er det positivt at de i en konstruktiv relasjon med disse byene tar opp ulike menneskerettighetsspørsmål og politiske forhold.

-Vi oppfordrer Tromsø kommune til å fortsette dialogen, men mener at det er viktig å ha en fast holdning til praktiseringen av dødsstraff ovenfor vennskapsbyene i land hvor det fortsatt praktiseres dødsstraff. Johansen nevner at Tromsø allerede tar opp viktige temaer som HIV/AIDS, næringsutvikling, demokratiutvikling, kultur, likestilling, klima og miljø. Amnesty mener at kampen mot dødsstraff hører naturlig inn blant disse punktene.

FAKTA

- Når vi skriver "praktiserer" mener vi det engelske uttrykket retentionist, beholde, i motsetning til abolition, fjerne dødsstraff fra lovverket.
- Vennskapsbyer som praktiserer dødsstraff: Anchorage i Alaska, Quetzaltenango i Guatemala, Pune i India eller Gaza i Palestina.
- Moratorium betyr utsettelse av betaling av gjeld. I denne sammenhengen utsettelse av henrettelsene.

Uskyldig dømt

- Uansett hvor mange argumenter du kan komme med for og mot dødsstraff, kan du ikke endre det faktum at folk kan bli uskyldig dømt.

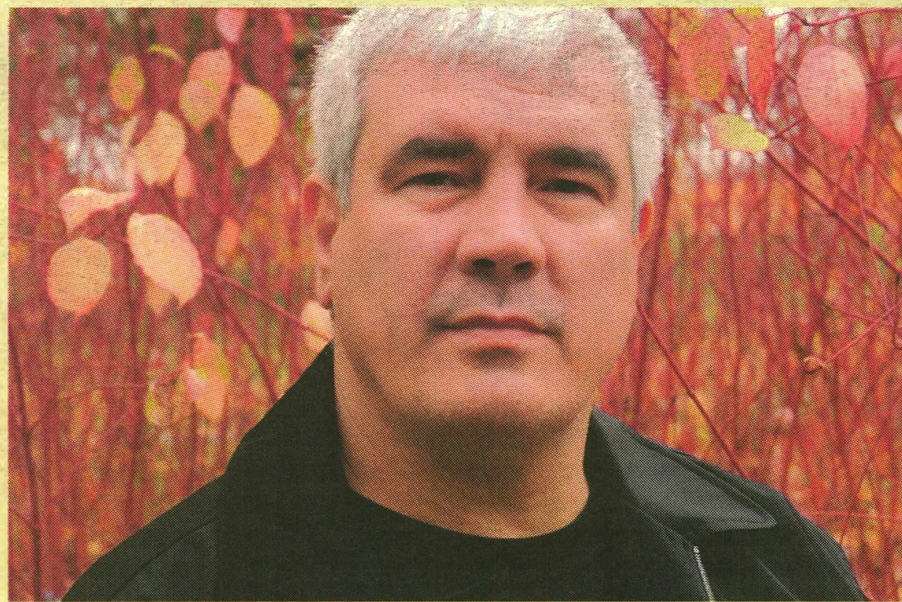
Torsdag 19. oktober arrangerte Amnesty Internasjonal i Internasjonal seminar og presenterte oss for: Dødsstraff- I strid med retten til liv, hvor John Peder Egenæs, generalsekretær i Amnesty, stegget inn for tidligere dødsdømte Kerry Cook, og holdt et sterkt og meningsrytende seminar.

19 år gammel ble Kerry Max Cook arrestert for drapet og voldtekten av 22 år gamle Linda Jo Edwards, i Tyler, Texas. Han ble dømt til døden og satt de neste tjue to årene innesperret på death row. Politiet hadde en tidligere mistenkt, vitneutsagn og DNA-bevis som job-

bet til fordel for Cook, men Cook var offer for et korrump system som ville ha han dømt, uansett hva bevisene tilsa.

Det som dømte Cook var et fingeravtrykk han hadde satt på døra til den drepte tre dager før drapet hadde funnet sted og rettsmedisineren påsto at han kunne tidfeste når dette avtrykket var plassert, altså 6-12 timer før drapet (selv i 2009 er det ikke mulig å tidfeste et fingeravtrykk.).

Cook ble grovt misshandlet og voldtatt av de andre innsatte og hver dag var en kamp for å overleve. For å sette seg respekt hos medfangene og å få den fysiske torturen til å ende måtte han drepe angriperne sine. Dette nektet han å gjøre og han har i senere tid uttalt "jeg kom ikke inn på death row som

en drapsmann, og death row skal ikke få gjøre meg til en!". I 1999, elleve dager før han skulle henrettes, fikk Cook tilbud om å gjøre en avtale med staten og måtte signere dokumenter på at han ikke ville forfølge de personene som var ansvarlig for at han hadde mistet halve livet. Den mentale biten og

ettervirkningene av en slik opplevelse er selvsagt. Man blir aldri kvitt den.

Ti år etter Cook ble frikjent kan han fortsatt ikke få seg leilighet eller jobb. Livet hans og familiens er ødelagt for alltid, og det for en for brytelse han ikke hadde begått.

Kreftforskningen får pengestøtte

Vinnere av SpareBank 1 Nord-Norges medisinske forskningspris 2009: (f.v.) professor Steinar D. Johansen (vinner av 1.pris), Forskningsfondets leder og professor Anne Husebekk, og overlege Ane Kokkvoll (vinner av 2.pris). Foto: SpareBank 1 Nord-Norge, Stein Vik.

TEKST: JOHANNES JAKOBSEN
FOTO: SPAREBANK 1 NORD-NORGE,
STEIN VIK

Nylig fikk UiT økonomisk støtte til kreftforskning av kreftforeningen. Ikke lenge etter vant Steinar Johansen SpareBank 1 Nord-Norges Medisinske forskningspris 2009 for sitt brystkreftprosjekt. Disse dager er spennende for kreftforskningen ved UiT.

Kreftforeningen fordeler årlig økonomiske midler til forskjellige kreftforskningsprosjekter rundt om i landet. 5. november ble årets fordeling av potten offentliggjort. Av kreftforeningens 113 millioner kroner fikk Univer-

sitetet i Tromsø (UiT) totalt 10 361 714 kroner fordelt på 15 prosjekter.

De institusjonene som fikk mest støtte var Oslo Universitetssykehus Rikshospitalet, Universitetet i Bergen og Universitetet i Oslo. Deretter kommer Universitetet i Tromsø og Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

ØNSKER MER

Arnfinn Sundsfjord, dekan ved Det helsevitenskapelige fakultet ved UiT, kunne ønsket seg en enda større andel av kreftforeningens midler.

- Vi har som mål å få 10 % av forskningsmidlene som blir delt ut så vi ønsker oss gjerne litt mer. Men det skal sies at det er sterk konkurranse om midlene så vi er

fornøyd med det vi har fått, sier han.

VANT PRIS

6. november ble SpareBank 1 Nord-Norges Medisinske forskningspris 2009 delt ut. SpareBank 1 Nord-Norges Medisinske forskningsfond er opprettet for å støtte medisinsk forskning i Nord-Norge. Av fondets avkastning var det avsatt 350.000,- kroner til utdeling i 2009.

Hovedprisen på 250.000 gikk til Steinar Johansen, professor i medisinsk biologi ved UiT, og hans forskningsprosjekt *MicroRNA profilering i brystkreft basert på dybdese-kvensering*.

BETYDNINGSFULLT

Johansen ble overrasket over å ha vunnet prisen.

- Det var veldig overraskende, men viser at dette er et kvalitetsprosjekt. Det var jo også godt å få oppmerksomhet. Denne prisen betyr veldig mye. Det betyr at vi kan starte prosjektet med full styrke fra starten av, sier han.

Sundfjord mener at denne prisen er viktig for UiT.

- Prisen betyr veldig mye. Det var mye konkurranse lokalt og den viser at vi ligger i toppen på dette feltet. Det at prosjektet er et brobyggingssjunkt mellom molekylærmedisin ved Det helsevitenskapelige fakultetet og genomikk ved Høgskolen i Bodø er også svært positivt.

DYBDESEKVENSERING

- Den praktiske delen av prosjektet har ikke startet opp,

men alt av forarbeidet er gjort. Prosjektet går enkelt forklart ut på at vi ser på arvestoffet RNA som ligger i cellene. Når man får kreft forandres dette arvestoffet. Vi har funnet en ny teknikk, kalt dybdesekvensering, på å måle disse forandringene, sier Johansen.

- KREFT ER EN FOLKESYK-

DOM

Sundfjord mener Kreftforskning er et viktig prioriteringsområde for UiT fremover.

- Kreft er en folkesykdom. UiT er avhengige av å kunne konkurrere på et nasjonalt nivå når det kommer til kreftforskning. I fremtiden vil kreftforskning bli en større del av utdannelsen til medisinstudenter, sier han.

FRA ANDRE STUDENTAVISER

Universitas:

VIL INNFORE SKOLEPENGER

Innen fire år kan det komme 80 000 nye studenter og for at institusjonene skal få råd til å ta imot disse, foreslår Høyres studenterforbund nå å innføre en studieavgift for alle studenter, melder Universitas.

For å opprettholde et kvalitetsmessig høyt nivå i høyere utdanning, må det spyttes inn mer midler i sektoren. De siste fire årene har vi sett hvordan finansieringen er prisgitt regjeringen, og blitt underfinansiert. Institusjonene trenger en mer stabil inntektskilde,

sier Sigve Strand, leder i Høyres studenterforbund.

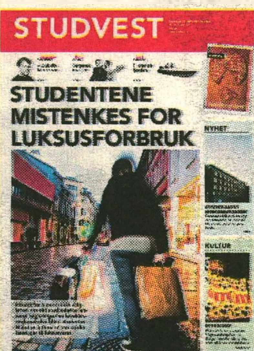
Ina Tandberg, leder i Studentenes Landsforbund, synes dette er et hårreisende dårlig forslag, som tilfører et lite hensiktsmessig forbrukerperspektiv på høyere utdanning.

En slik løsning vil være grovt urettferdig for dem som tar kortere profesjonsutdanninger, for eksempel for lærere og sykepleiere. De vil bli sittende igjen med høyere studiegjeld som må betales tilbake, sier hun.

Studvest:

MISTENKER STUDENTENE FOR LUKSUSFORBRUK

Mens studentene fortviler over for lite studiestøtte, vil regjeringen finne ut om ekstrainntektene deres går til shopping og sjampanje, melder Studvest. Undersøkelsen, gjort av Synovate, viser at 48 prosent av studentene fra familien, i gjennomsnitt 2200 kroner i måneden. Halvparten av studentene svarer at de jobber ved siden av studiene.

Vi ønsker å finne ut om de ekstra inntektene går til nødvendigheter eller luksusforbruk, sier statssekretær Kyrre Lekve i Kunnskapsdepartementet.

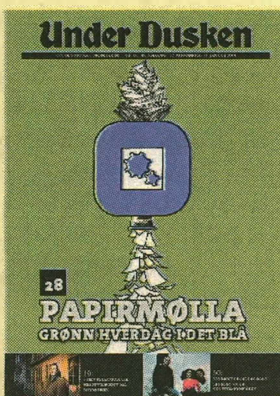
Anne Karine Nymoen, leder for Norsk Studentunion, mener at departementet ikke tar situasjonen alvorlig nok, og skyver levekårsundersøkelsen foran seg.

- Det forundrer meg at de tror pengene kan gå til luksusforbruk. Hadde de snakket med en hvilken som helst student hadde de funnet ut at de bruker det meste på bolig, mat og pensumbøker, sier hun.

Under Dusken

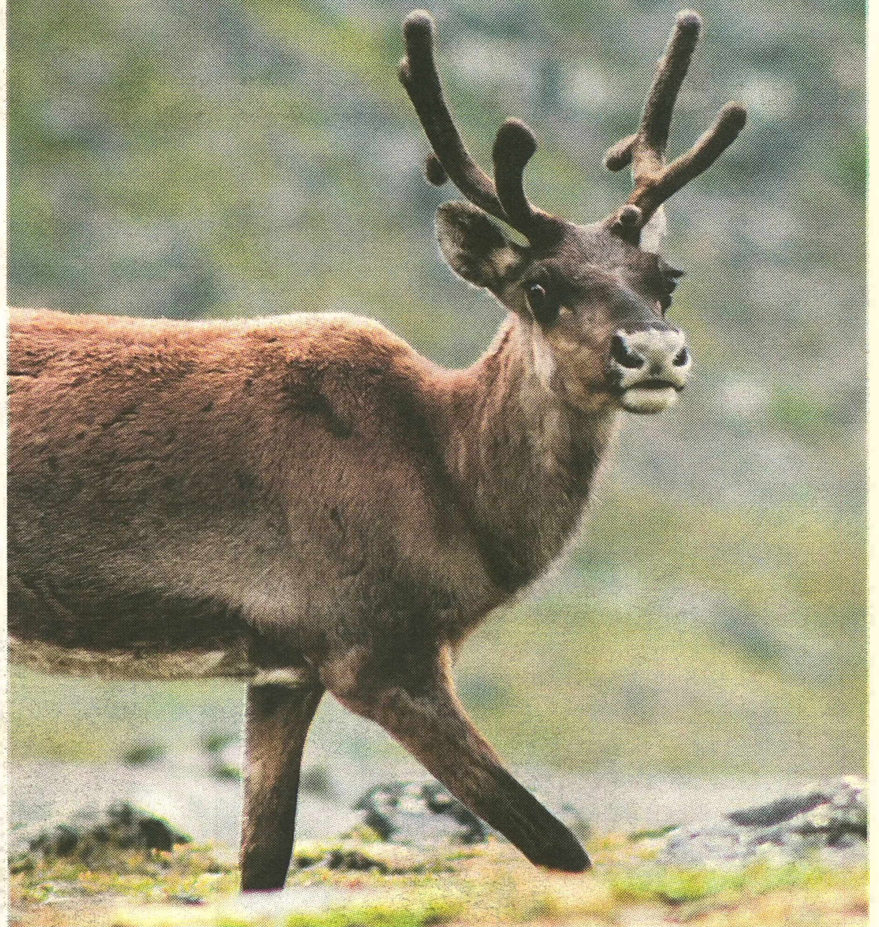
- DET PSYKOSOSIALE HELSETILBUDET MÅ FORBEDRES

Samskipnaden i Trondheims (SiT) årlige brukerundersøkelse viser at samskipnaden har et stort forbedringspotensial på helsetjenester, melder Under Dusken. I undersøkelsen gir studentene psykososial helsetjeneste 64 av 100 poeng. Det er en nedgang på ni poeng fra 2008, og den laveste poengsummen på flere år. Helsetjenesten fikk 73 poeng i 2008 og 68 poeng i 2007.

- Den psykiske helsen til studentene er dessverre ganske lav, og det er mange som sliter med angst. En del av disse lidelsene krever ikke langvarig behandling, det er derfor viktig å etablere en drop-in-ordning slik at studentene kan få rask hjelp med sine psykiske vansker, sier Thea Indahl Mæhlum, leder i Velferdstinget.

Nierradákti

Vi er tilbake!

TEKST: SUSANNE VARS BULJO
FOTO: ILLUSTRASJON

Etter et lengre fravær av spalten vår i Utopia starter vi herved Nierradákti igjen med friskt mot og masse nye saker å diskutere.

Mye har skjedd i Sápmi den siste tiden. Spesielt politikken har gitt mediene mer enn nok å skrive om. Etter en spennende valgkamp har vi fått et nytt Sametingsråd med Egil Olli fra Arbeiderpartiet i spissen som vår nye president de neste fire årene, reindriften har vært ute i hardt vær og blitt den store taperen i mediebildet, men kanskje viktigst av alt: Samisk ungdom i Norge har endelig fått en ungdomsorganisasjon.

Etter at den forrige organisasjonen *Davvi Nuorra* ble lagt ned på grunn av økonomisk rot ble endelig *Noereh!* stiftet her i Tromsø på Kvaløysletta i oktober. Engasjementet blant ungdommene som hadde møtt opp var stort, og bare det viser hvor mye vi har savnet en organisasjon som dette. Framover blir det forhåpentligvis mye lettere for ungdommen å ytre sine

meninger for politikerne og makten som sitter på Sametinget.

Vi er nemlig ikke bare passive tilskuere og nikkedukker til alt som skjer rundt omkring oss, men uten en møteplass som inviterer til diskusjon også utenfor hjemmets vegger, er det vanskelig å få meningene fram i lyset. Vi er dessert-generasjonen. På en måte har den forrige generasjonen gjort det tyngste arbeidet med demonstrasjoner og sultestreik, men det betyr aldeles ikke at vi dermed kan lene oss bak og nyte en problemfri tilværelse.

Samfunnet endrer seg og med det kommer nye utfordringer som er opptil oss å løse. Kanskje vi ikke trenger å gjøre like drastiske tiltak som mor og far måtte gjøre på sin tid, men fra tid til annen må vi likevel jobbe ekstra hardt for å få politikerne på rett spor. For er det noen politikerne skal høre på, er det nettopp oss, ungdommen. Det er jo tross alt vi som skal styre fremtidens Sápmi, og kjenner jeg oss rett, gjør vi det også med stil! *Noereh!* er bare et bevis på at vi engasjerer oss.

Nikkedukker? No way!

Kontroversi

TEKST: JOHANNES JAKOBSEN
FOTO: ARKIV

Da studentrepresentantene i SiTø-styret skulle velges på forrige Studentparlamentsmøte, brukte Øyvind Mikalsen deler av valgkamptalen sin på å kritisere sittende styreleder, Håvard Gram. Hendelsen har i ettertid skapt sterke reaksjoner fra flere hold.

Da studentrepresentantene i styret i Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) skulle velges 10. november, stilte Øyvind Mikalsen, som tidligere har vært Studentstyreleder og studentrepresentant i universitetsstyret, som en av kandidatene. Han brukte større deler av valgkamptalen på å kritisere sittende styreleder i SiTø, Håvard Gram.

- (...) Siden da har han med alle midler forsøkt å ta meg, enten ved å utnytte eller sabotere systemet.

Håvard Gram, styreleder i SiTø

PERSONANGREP

Etter å ha holdt sin tale valgte Mikalsen videre å trekke seg både som kandidat til styret og som Studentparlamentsmedlem. Flere som var på dette Studentparlamentsmøtet, spesielt Gram, reagerte sterkt på hendelsen.

- Mikalsen stilte til valg, på tross av at samboeren hans allerede sitter i styret og interessekonflikten dermed utelukket ham som en reell

kandidat. Da han, som siste kandidat, fikk presentere seg brukte han isteden taletiden til et grovt personangrep på meg, planlagt og skrevet ned på forhånd, sier han.

Han mener at en tidligere hendelse ligger til grunn for Mikalsens utbrudd.

- Dersom jeg hadde hatt en personlig agenda om å «ta» Håvard siden hans utspill i våres, hadde både jeg og min samboer gått ut med den saken med det samme.

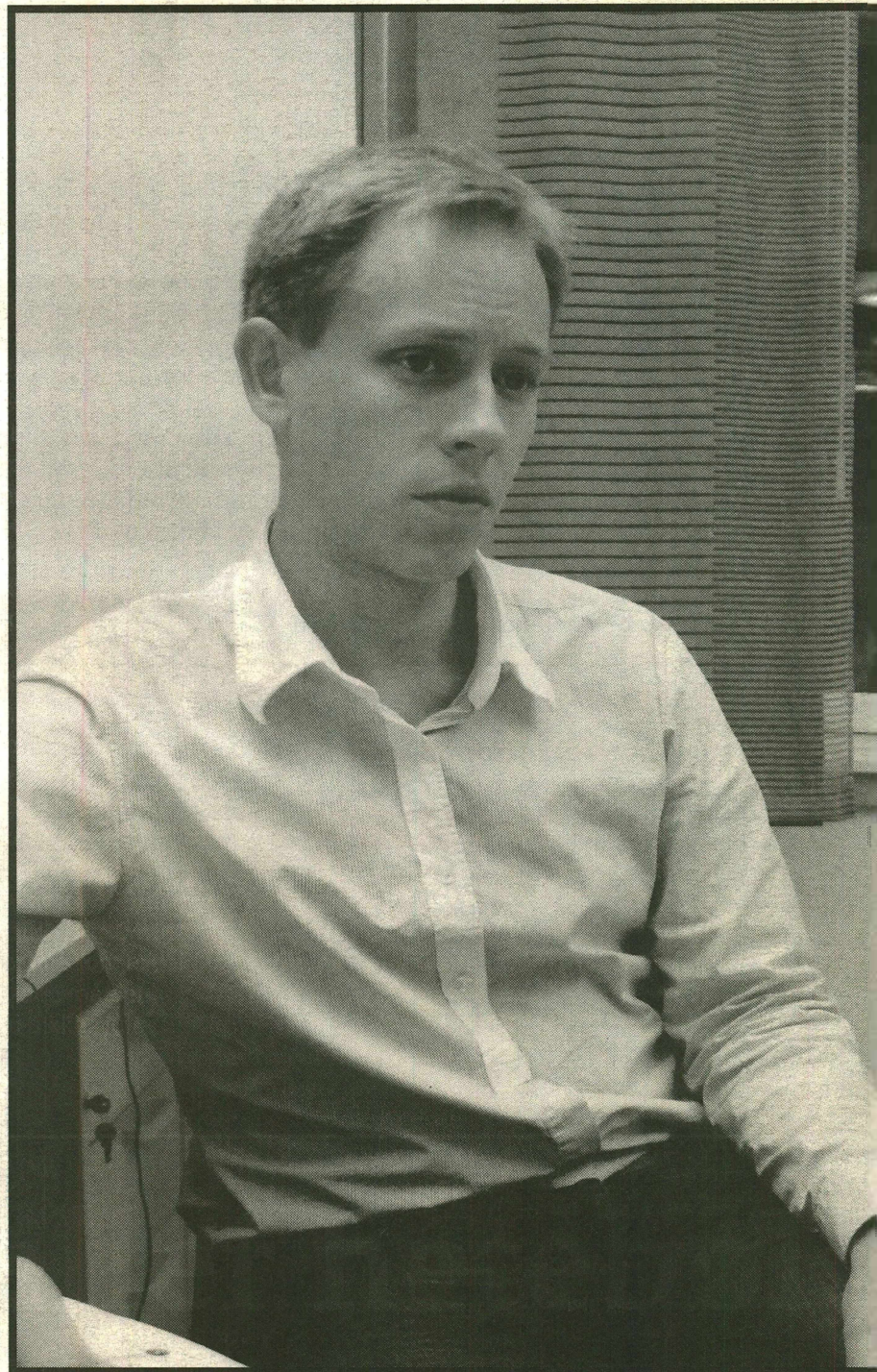
Øyvind Mikalsen, tidligere Studentstyreleder

- Det dreier seg om en personkonflikt fra i våres hvor jeg hadde et kort, men hissig utbrudd om den da nyvalgte samboeren til representanten. Jeg innså fort hvor tåpelig jeg hadde handlet, og utsagnet ble trukket tilbake der og da. Mikalsen hørte om hendelsen og bestemte han seg for at dette skulle få konsekvenser for meg. Siden da har han med alle midler forsøkt å ta meg, enten ved å utnytte eller sabotere systemet, sier han.

UENIG

Mikalsen er uenig og mener at Grams påstand blir for tynn.

- Det stemmer at utspillet mitt var nedskrevet på forhånd, etter som jeg også skulle presentere meg selv som kandidat til vervet. Jeg vil understreke at jeg ikke benyttet meg av min taletid kun for å sverte Håvard. Mitt kandidatur var reelt, men mens jeg talte bestemte

jeg meg for at det var andre kandidater jeg mente var bedre egnet, og derfor avsluttet jeg med å trekke meg fra valget, sier Mikalsen og fortsetter.

- Min intensjon var å ytre kritikk i forhold til den jobben Håvard har gjort i den perioden han har innehatt dette vervet. Kritikken av Håvard var kort og konsis og dreide

seg om at den studentvalgte SiTø styrelederen ikke har vært lydhør for studentenes meninger. Min utsagn gikk på Håvards innsats i vervet, ikke på ham som person. Dersom jeg hadde hatt en personlig agenda om å «ta» Håvard siden hans utspill i våres, hadde både jeg og min samboer gått ut med den saken med det samme, sier han.

når livet blir for stort

eller for lite...

DEN NORSKE KIRKE

STUDENTpresten

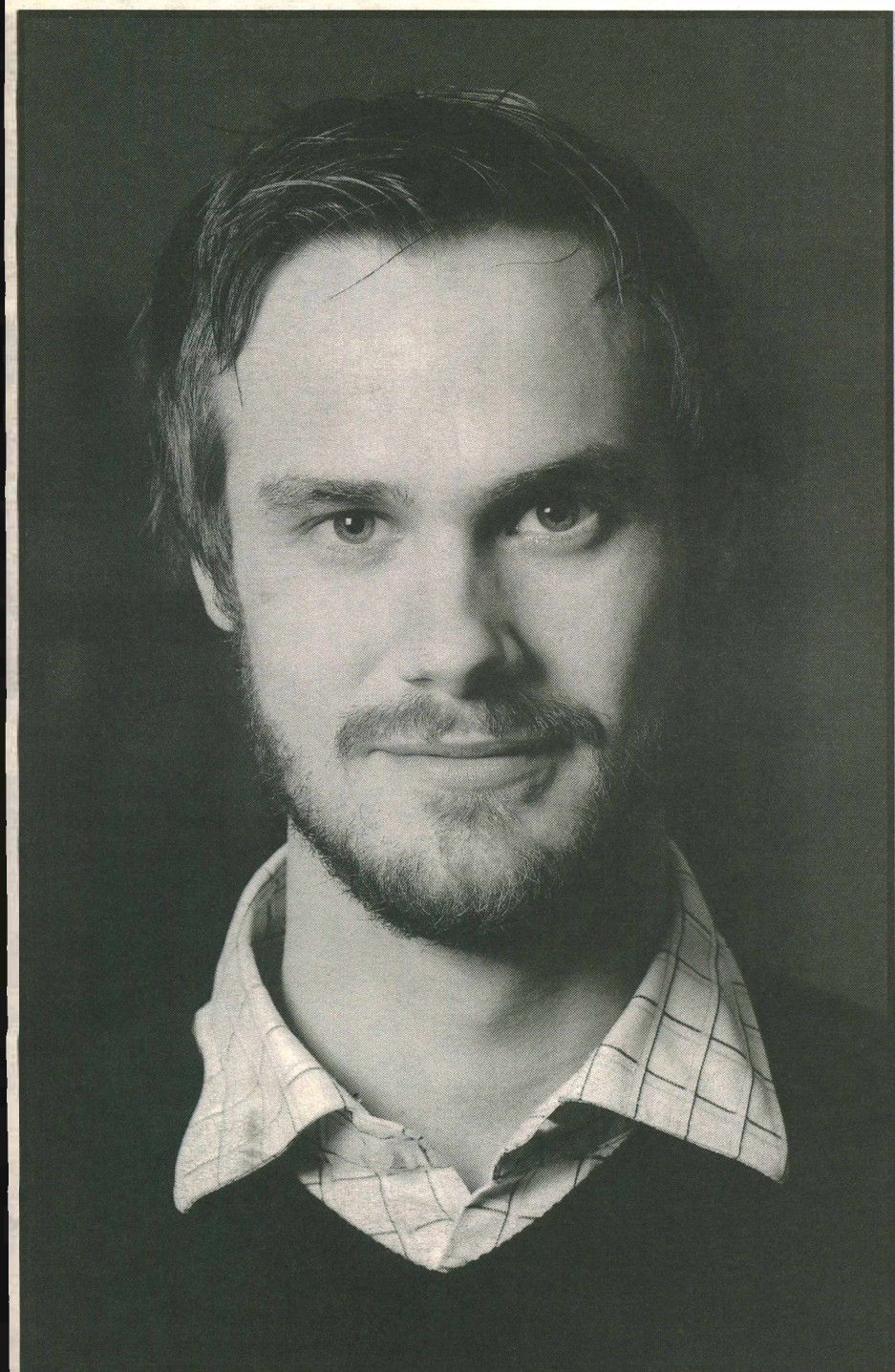
I TROMSØ

91342023 / 7764

tor.stranda@adm.

<http://uit.no/studtjeneste>

elt SiTø-valg

som SiTø-styrerepresentanter, er det viktig at de ikke kun har kandidatens egne positive valgkamptaler å forme sin beslutning på. I et demokrati, også selv om det «bare» er på studentnivå, er åpenhet og innsyn helt essensielt. Når man stiller til gjenvalg må man derfor forvente å få både ris og ros for den jobben man allerede har gjort, sier han.

Er åpenhet viktig i et demokrati?

- Naturligvis, men den skal komme i ryddige former og holde seg til sak. Derfor har vi en ramme av regelverk og kotyme som utgjør studentdemokratiet. Hva jeg ønsket eller ikke ønsket er uvesentlig her. Det vesentlige er at alle andre forholdt seg til de vedtak som var fattet av studentdemokratiet og det reglementet som gjelder. Mikalsen valgte å sette seg over det, svarer Gram.

- Begge var medlemmer av Moderat Liste, så det setter oss i et dårlig lys. Det svekker også omdømmet til studentdemokratiet som helhet.

Henrik Riise, leder i SP

SETTES I DÅRLIG LYS

Henrik Riise, leder i SP, reagerte også på Mikalsens utsagn.

Jeg synes det er veldig synd at han velger å avslutte sin studentpolitiske karriere slik. Slik jeg har forstått har dette vært en krangel mellom disse som har vart lenge. Begge var medlemmer av Moderat Liste, så det setter oss i et dårlig lys. Det svekker også omdømmet til studentdemokratiet som helhet.

I en pressemelding fra Moderat

(-) Representantens oppførsel var fullstendig uakseptabel, og respektløst ovenfor SP som organ, og styrevalget generelt.

Pressemelding fra Moderat Liste

Liste står det følgende:

«(...) Det kan virke som at dette var en handling utført utelukkende for å underminere kandidaturet til en av kandidatene til styret i samskipnaden.(...) Representantens oppførsel var fullstendig uakseptabel, og respektløst ovenfor SP som organ, og styrevalget generelt. Gjeldende representant har nå trukket seg fra SP, og vil heller ikke være tilknyttet Moderat Liste i fremtiden.»

INGEN TILSVARSRETT

Du stilte til valget i ønske om å bli gjenvalgt, men dette skjedde ikke. Hvilke konsekvenser fikk Mikalsens uttalelser for deg?

- Først og fremst vil jeg si at dette ikke var et personlig nederlag for meg. Det sagt, er det naturligvis håpløst at representantens anklager blir det siste ordet, uten at jeg får noen form for tilsvarsrett. Valgresultatet er underordnet, men om det ikke var meningen å påvirke resultatet ville nok ikke denne episoden utspilt seg, svarer Gram.

- Ansvarer for at Gram ikke fikk muligheten til å besvare kritikken må noen andre ta. Jeg har beklaget måten jeg hadde fremsatt min kritikk på, både overfor Studentparlamentet og han personlig, og tok også konsekvensen av min handling og trakk meg som Studentparlamentsmedlem, sier Mikalsen.

ÅPENHET

Gram setter spørsmålsteget om hvorfor Mikalsen da trakk seg både som kandidat til vervet og som medlem av Studentparlamentet (SP). Han er også sjokkert over at Mikalsen gjenga opplysninger fra et lukket møte.

- Personalsaker, som referatet ble behandlet som, er uten unntak un-

tatt offentlighet. Opplysningene som ble gjengitt kom fra et lukket møte, hvor det i referatet spesifikt står som "unntatt offentlighet" i sakspapirene, sier Gram.

Mikalsen er av en litt annen oppfatning og mener at åpenhet er en av grunnpilarene for et demokrati.

- Dersom studentene skal gjøre et veloverveid valg til et så tungt verv

PS portalen
http://ps.uit.no

Fordi du ikke bare er student,
men også menneske

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø. Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere sosiale, psykologiske og eksistensielle spørsmål. Logg deg inn på <http://ps.uit.no>

Helsefarlige byggematerialer fjernes fra Mat-Nat-bygget

TEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: STEWART HÅSETH

Med renoveringen av Realfagbygget, fjernes det mest skadelige miljøavfallet Universitetet i Tromsø har i sine bygninger.

I disse dager har det startet opp et stort prosjektarbeid på Realfagbygget. Hele fasaden skal skifte isoleringsmateriale, da

dette i dag består av asbestplater. Dette er et svært miljøfarlig byggemateriale, som i flere tiår har vært totalforbudt i alle nybygg i Nor-

ge. Det farlige ved Realfagbygget er at det i det siste har vært lekkasjer i kontorene på vestsiden, noe som har eksponert de ansatte der for det kreftfremkallende asbeststøvet.

Dette er et svært miljøfarlig byggemateriale, som i flere tiår har vært totalforbudt i alle nybygg i Norge.

HINDRE ASBESTSPREDNING

- Realfagbygget ble bygd i 1978, og er således det eldste bygget vi har på campus Breivika i dag. Vi har hatt mye lekkasjer, noe som har ført til vanninntrenging på gulvene i kontorfløyen. Universitetet vil derfor fjerne asbestplatene som er brukt utvendig og innvendig, som en vesentlig del av renoveringsarbeidet, sier John Arvin Jensen, som er overingeniør ved Driftsentralen og prosjektleder for rehabiliteringen av dette bygget.

Nord-Tre er firmaet som skal utføre arbeidet. De, i samarbeid med Polygon, er spesialister på dette arbeidet, og skal i løpet av det neste året renovere hele fasaden til Realfagbygget. Arbeidet vil foregå utvendig, seksjon for seksjon, for å hindre at asbesten sprer seg inn i bygget.

OMFATTENDE PROSJEKT

Det er ikke bare fasaden som skal renoveres forteller Jensen.

- Også taket renoveres. Ventilasjonsanlegget på A fløya og C fløya rustes opp. Dette er noe som man har ønsket for kjemilabene lenge, og nå får vi endelig oppjustert Realfagbygget opp mot moderne standarder. Deler av oppgraderingen er krav fra Arbeidstilsynet. Når prosjektet står ferdig skal studentene og de ansatte ha et betraktelig bedre inneklima, sier han.

KREVENDE LOGISTIKKARBEID

Renoveringen medfører endringer for brukerne av lokalene. Oppgraderingen av kjemilabene krever omfattende logistikkarbeid, fordi studentene benytter seg av disse i sin utdanning.

- Brukerne, med instituttleder Smalås i spissen, har heldigvis vist et svært godt samarbeid og evne til løsningsorientering i samarbeid

med prosjektgruppen. Selve administrasjonen for bygget flytter til Stakkevollvegen 25 mens alle studiene for statistikk og matematikk blir midlertidig flyttet til Breivang på andre siden av Tverrforbindelsen. Kjemi- og informatikkstudentene blir i bygget, men må flyttes etter hvert som renoveringen skrider frem.

GOD INVESTERING

Det utvendige arbeidet på bygget vil komme på nesten 30 millioner kroner. Men kostnadsrammen på hele prosjektet til sammen vil komme på 45 millioner kroner. Men Jensen mener at resultatet er verdt prisen.

- Asbestsanering er en god investering for arbeidsmiljøet for våre realister. Når vi vet hva vi får igjen i forholdt til miljøet for studentene og de ansatte, er det verdt det, sier han.

Buddy program in Tromsø needs new Manager

TEKST: XABIER ANCIN
FOTO: ARKIV

Millicent Adubofour is stepping down as the leader of the Buddy program. The position is now open for applicants.

Are you new to Tromsø? Don't know anyone here? Do you need someone to talk to? Millicent Adubofour is the person for you. Adubofour has been working on the development of the Buddy program for a long time. Starting in January 2009 as a pilot project, and as an answer to the concerns of international students, she is still striving to improve the program, which aims to combat loneliness and boredom.

The Buddy program aims at getting people in touch, building friendships and also understanding between different cultures. It makes those first ice-breaking steps

easier, by building a network full of potential friends and taking note of the cultural differences between students.

The first semester has reached its end; exams are the main focus now and the Buddy program is over. However, the results of the program have been very good, Adubofour says. More than 200 students signed up and had the possibility to meet new people and have a great time.

The second semester will come with another scheduled Buddy program. First of all, Adubofour wants to encourage all students to participate in it, "You will enjoy it", she says.

More than 200 students signed up and had the possibility to meet new people and have a great time.

Adubofour highlights the need for new people on the Buddy board: she has to stop managing the program due to her Master's studies. Despite this, she is still working to improve the program for next semester, starting with the Tromsø Film Festival, where Buddies will have the opportunity to go and watch movies in January. "Of course, we can't miss the legendary Circa party too", she says, and lots of other new activities will come with the returning sunshine in January.

People who have participated in the program have been very happy with it in the past. The idea has been heralded as great; international students very much appreciate the opportunity to get in touch with Norwegian people, to meet people

outside the university and to combat homesickness. When they are asked about what improvements the program should take on board, the answer is only one: "It should not finish". In a sense, the program does not finish: people further their friendships, meeting their buddies outside scheduled activities, enjoying each other's company and staying in touch even after the study or exchange period.

The future of the program is one full of ideas, activities and work. Adubofour is leaving the management of the Buddy program. There is now a need for enthusiastic people with new ideas to continue the legacy.

"I would like to thank all the people who made this possible. People are the main point of the Buddy program's success, that's like a reward for me" she says.

Er Studentorganisasjon gullalder over?

Fra 17. November, International Day of Students Conference i Brussel

DEBATT

TEKST: ERIK FALSTER, INTERNASJONALT ANSVARLIG I STUDENTRÅDET

Med Europaparlamentet som bakteppe ble det den 17. November sluppet over hundre ballonger med krav fra studentene i dag. Med en sterk historisk bakgrunn samlet studenter seg fra hele Europa i Brussel for å diskutere de neste stegene for den internasjonale studentbevegelsen. For det spørsmålet som mange stiller seg, er gullalderen over? Hva skjedde med den stemningen som eksisterte på 60-70-tallet med massedemonstrasjoner og opprør?

I november 1939 ble den Tsjekkoslovakiske studentaktivisten Jan Oplethal offentlig henrettet av den Tyske okkupasjonsmakten. Hendelsen skapte sterke reaksjoner og dagen etter, den 18. November samlet tusenvis av studenter seg i Praha for å demonstrere mot okkupantene. Markeringen ble brutalt slått ned på og 1200 Tsjekkoslovakiske studenter ble arrestert og sendt til konsentrasjonsleire.

I 1941 ble 17. November for første gang markert som den internasjonale studentdagen av International Students Council og har senere blitt holdt i live av International Union of Students (IUS) grunnlagt i 1946. IUS, lokalisert i Praha ble fort den ledende internasjonale studentorganisasjonen. Men fikk i 1950 et voldsomt tilbakeslag når 21 land

brøt ut av IUS og anklaget den for å ha blitt for kommunistisk rettet. De 21 landene møttest i Stocholm i 1950 og dannet International student conference. IUS levde i beste velgående frem til 1991 hvor de Tsjekiske myndighetene kastet organisasjonen ut av sine kontorer i Praha som et ledd av oppgjøret med kommunisttiden, etter det har ikke IUS klart å komme seg.

En av de viktigste oppgavene til den tidligste internasjonaliseringen av studentpolitikken var ikke å produsere sterke politiske organisasjoner. Men å dele kunnskap og erfaringer i hvordan man skulle kjempe for de internasjonale studentrettighetene. I 1982 samlet sju land seg sammen for å lage West European Students Information Bureau (WESIB). WESIB fungerte på mange måter som en slags "handelsunion" for kunnskap om organisering. Og ikke minst når jernteppet falt i Europa kunne man merke det tydelig. Etter hvert som demokratiske stater dukket opp i Øst-Europa, kom flere studentorganisasjoner til yten i den europeiske studentbevegelsen.

WESIB, da lokalisert i Wien oppdaget at de var på ganske riktig sted til riktig tid, for å hjelpe den øst-europeiske bevegelsen. Da ikke i stor økonomisk skala, men mest fokus på informasjon og hjelp til å skaffe helt enkelt teknisk utstyr, som for eksempel penger til fax eller telefon. De nye demokratiene i tidligere øst-blokken skjønnte raskt at for å styrke demokratiseringsprosessen,

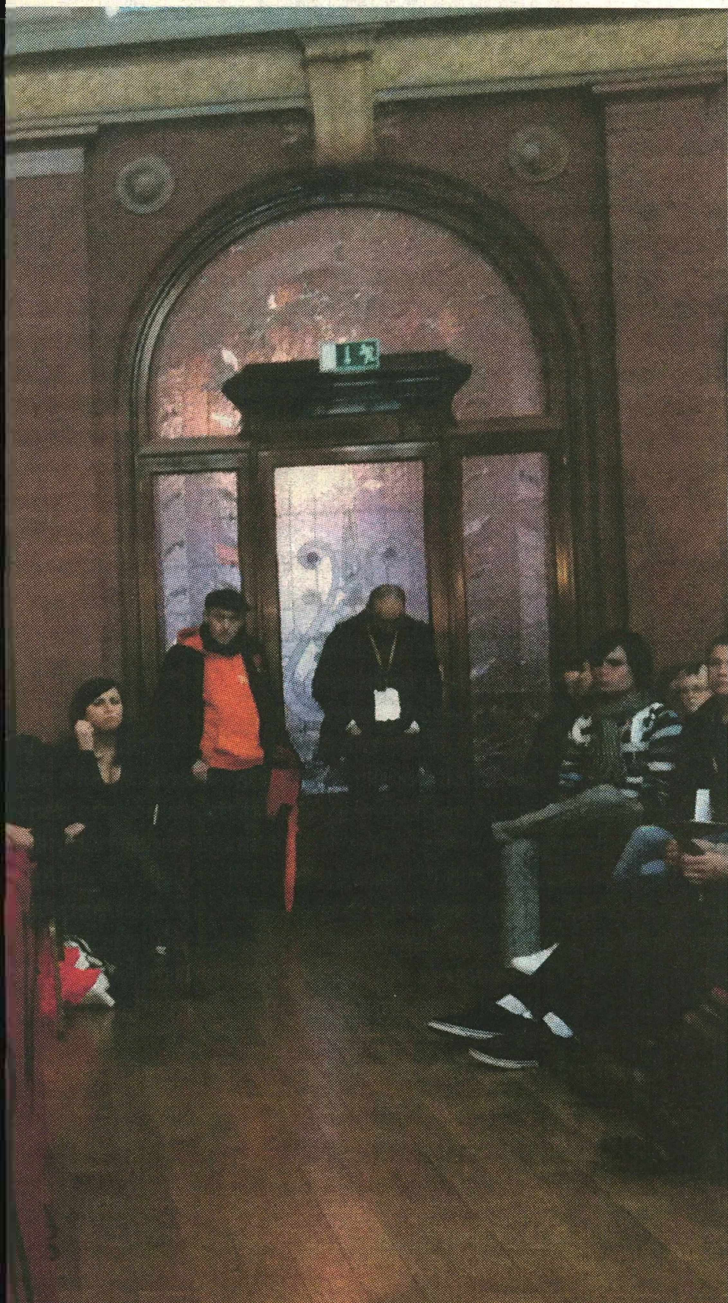
måtte man ha en sterk studentorganisering. Ikke minst hadde mange studenter vært veldig aktive i kampen mot kommunismen, og da spesielt i Praha høsten '89. Og etter murens fall fikk mange studentorganisasjoner en "flying start". Etter oppløsningen i øst gjorde WESIB som mange andre organisasjoner på den tiden og fjernet Western fra navnet og ble til ESIB. I mai 2007 endret organisasjonen navn til European Student Union (ESU) og ble til det den er i dag.

I 1989 ble 17. November for andre gang en merkedag. I Tsjekkoslovakia hadde det

begynt å ulme mot kommunistregimet. Og mange studentaktivister begynte å kreve demokrati og frihet. Men det hemmelige politiet og kommunistpartiet klarte effektivt å hindre aktivistene i å samle store demonstrasjoner, samt å avverge store ansamlinger av mennesker. Men en studentgruppe fant på å lage en stor markering rundt den 17/11, for å minnes Jan Oplethal og de studentene som ble henrettet av Nazi-regimet i 1939. Regimet ville nødig hindre en slik markering, men tok forhåndsregler og flyttet demonstrasjonen utenfor bykjernen av Praha.

Men for studentene var markeringens egentlige bakgrunn åpenbar, og mange tusen studenter samlet seg for så å marsjere mot sentrum av Praha. Men torget var blitt slått ring rundt av opprørspoliti, demonstrantene hadde ingen hensikt til å gjøre et voldelig opprør. Men ungdommene ble brutalt slått ned og trakasert av politiet, og flere hundre ble arrestert. Markeringen av studentene var på mange måter starten på slutten av kommunistregimet og innen uken var omme fikk flere demonstrasjoner regimet til å frivillig gå av.

ringens

Is the glorious days of student organization over?" Spørsmålet er stilt fra salen. I panelet sitter Jean-Phillip LeGois og Robi Murder, to av de fremste ekspertene på den internasjonale studentorganiserings historie. –Nei, det er den ikke, den er nå, svarer Jean-Phillip. –Et mer passivt samfunn har skapt en mer passiv bevegelse. Mye som blir diskutert dagen etter i Bibliothèque Solvay er mye av det samme. En student er ikke student i mer enn et par år. På den tiden vil man få trettet noe. Derfor har studentbevegelsen hatt en helt ekstrem prosess i løpet av 60-70-tallet, studentene ville

rett og slett ikke bare være forbrukere av systemet.

I dag er Norsk Student Union (NSU) en av de sterkeste lobbyistene i Norge, og er alltid på banen for å kjempe for studentenes sak i Stortinget. I Europa, er NSU medlem i ESU. Som og ikke minst er aktiv opp mot EU og de prosesser innenfor utdanning på et Europeisk plan. Ikke minst med tanke på Bologna-prosessen. Så studentene i dag har ikke blitt late, vi har bare vokst opp og blitt en del av en ekstremt kredibel og gjennomslagskraftig organisasjon.

For lite penger til realfag

DEBATT

TEKST: SILJE FLØTNES HANSEN, TEKNA STUDENTENE TROMSØ

Norge mangler realister, og fortsatt er det for få som søker seg til teknologiske og realfaglige studier. Slik kompetanse er en mangelvare. Realister er en nødvendig forutsetning for et sterkt norsk næringsliv, men dessverre gjenspeiler ikke dette seg i politikernes prioriteringer i studiefinansieringen. Ved universitetene og høyskolene fremstår realfagene som budsjettapere i forhold til hva hver studieplass koster, og hvor stort tilskudd som gis.

Medisin og flere realfag er eksempler på fagområder som er omtrent like dyre, ved at de krever mye undervisningspersonell per student, og har

et kostbart laboratorie- og utstyrsbehov. Likevel gis det i Norge nesten dobbelt så mye penger til en medisinstudent som til en teknologi- og realfagstudent.

I Sverige og Danmark, som har stykkprisfinansiering av studier på samme måte som i Norge, gis det mer enn dobbelt så mye penger til studenter innen teknologi- og realfag som til studenter innen samfunnsvitenskap og humaniora. I Norge er denne forskjellen i tilskudd langt mindre. Satsen er i dag 158 000 kroner for masterstudenter innen teknologi og realfag, mot 112 000 kroner for samfunnsvitenskap og humaniora. Dette reflekterer ikke de store forskjellene i kostnader mellom "lesesals-fag" og laboratoriebaserte utdanninger.

Studentene i Tekna mener at politikere ikke er troverdige når de hevder at realfagene er prioriterte satsingsområder. Kampanjer, prosjekter og store ord om viktigheten av realfag hjelper lite når det ikke følger penger med til å drive en god nok undervisning i de samme fagene. I Norge trenger vi fortsatt flere realister. Vi forventer at regjeringen retter opp den grove underfinansieringen av realfagene, slik at naturfag, teknologi og andre realfag igjen blir attraktive for de som vil satse på disse fagområdene.

■ UiT viser vei i lærerutdanningen

Torsdag 19. november vedtok Universitetet i Tromsø, som første norske institusjon, å tilby femårig mastergradsutdanning til alle lærerstudenter, skriver UiT på sine hjemmesider. Dette betyr slutten for allmennlæreren.

Programmene har oppstart studieåret 2010/2011 og er svar på behovet for å heve kvaliteten i forhold til dagens allmennlærerutdanning. Blant følgene av omleggingen er at allmennlærerbegrepet forsvinner. Lærerne vil i større grad bli fagspesialister.

Lærerutdanningen ved UiT vil fra nå av være differensiert i tre ulike mastergradsprogrammer, hvorav to er helt nye. De to nye tilbudene gir undervisningskompetanse på henholdsvis 1.-7. trinn og 5.-10. trinn. Undervisningskompetanse for 8.-13. trinn tilbys gjennom en fornyet versjon av dagens integrerte lektorutdanning. Felles for de tre mastergradsprogrammene er at de integrerer fag, fagdidaktikk og praksis gjennom hele studieløpet. Alle de fem studieårene vil inneholde både fag, didaktikk og praksis.

Safe Bodega

studentenes egen cafe
i hus 2 på teori-fagsbygget
åpent hver dag 12-18
beste vaffer på campus for kun 10 kr / 15 for 2
spillkvelder hver torsdag 18-22

Vi gjør studentlivet artigere

LEDIGE STILLINGER I UTROPIA 2009/2010

Det er på tide med utskiftninger i Utropiaredaksjonen. Følgende stillinger utlyses:

Ledig fra 1.1. 2010

Ansvarlig redaktør - 100% stilling

Ansvarlig redaktør har det redaksjonelle ansvaret for utgivelsen av utropia. ved siden av vanlig journalistisk arbeid, har ansvarlig redaktør også ansvaret for økonomi, rekruttering og annonsering i avisa. en jobb for deg som liker utfordringer og som ønsker å lede en kreativ studieorganisasjon.

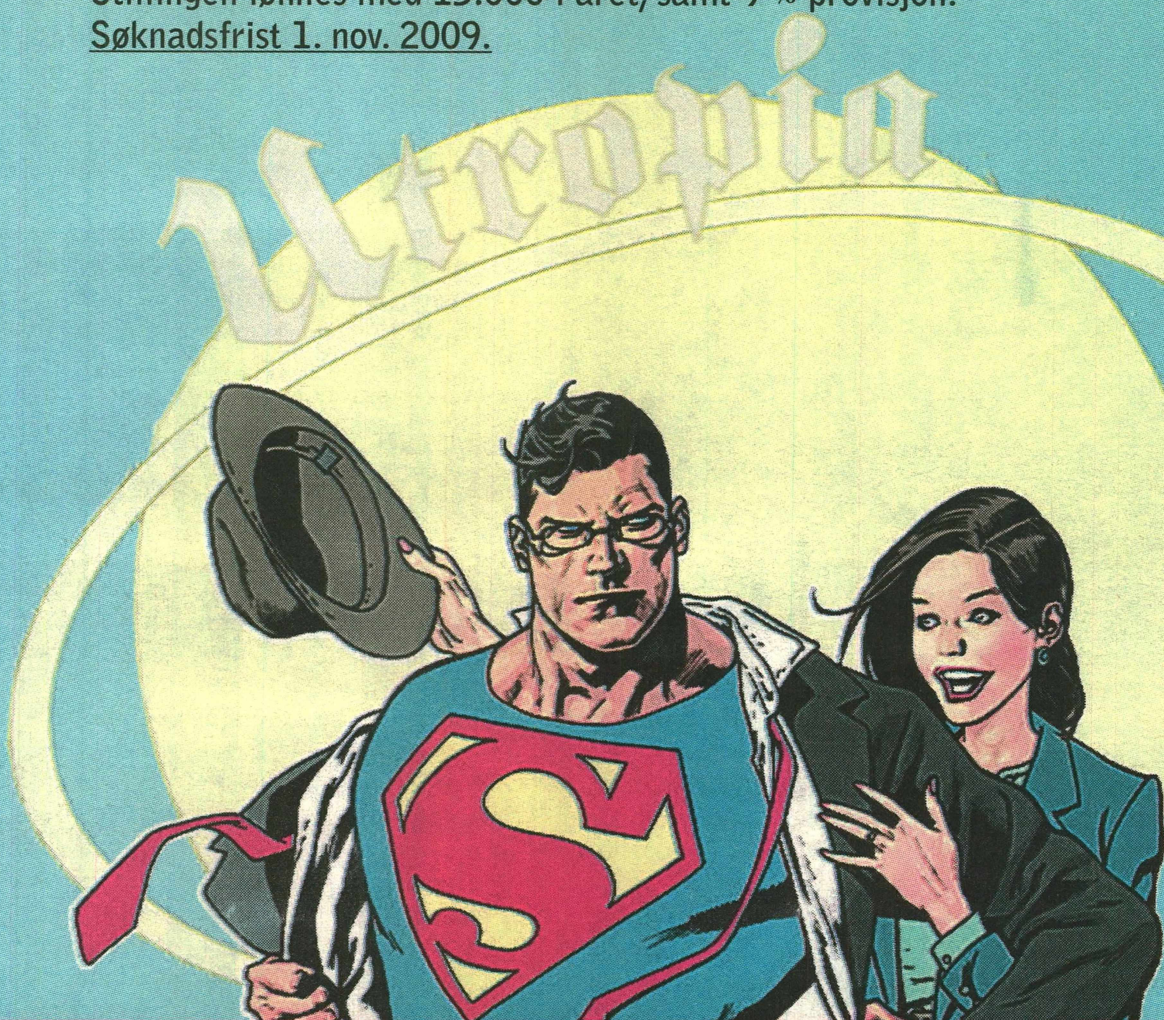
Stillingen lønnes med 110.000 i året.
Søknadsfrist 1. nov. 2009.

Ledig fra 1.10. 2009

Annonseselger

Som annonseselger har du ansvaret for å ta kontakt med bedrifter og tilby annonseplass, samt opprettholde en god kommunikasjon med annonsørene.

Stillingen lønnes med 15.000 i året, samt 9 % provisjon.
Søknadsfrist 1. nov. 2009.

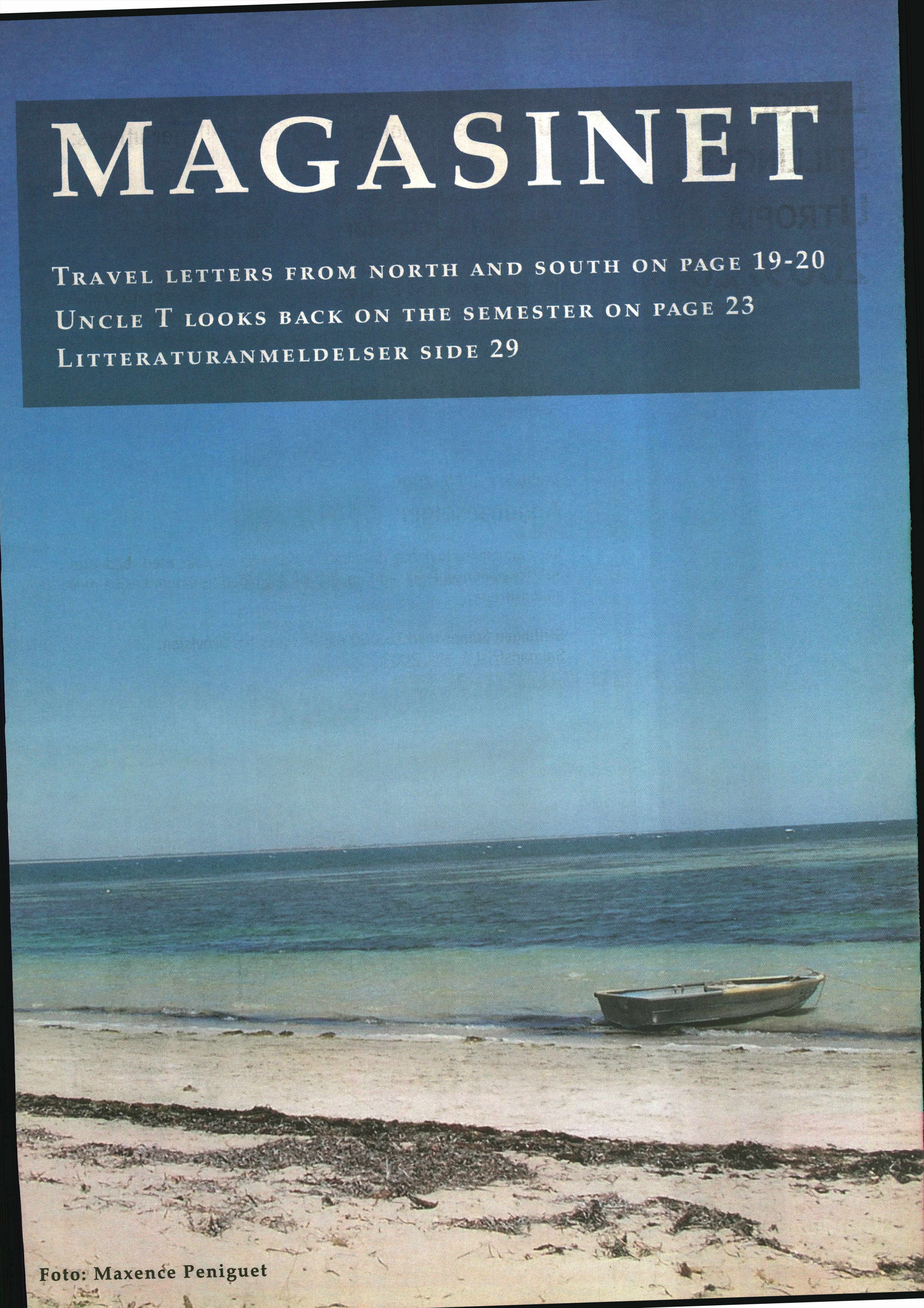
OG SØKNADEN SENDES TIL...

Søknad med CV og attester sendes til Utopia ved Caroline Lang, Hovedgården, Universitetet i Tromsø, 9037 Tromsø. Eller på e-post til caroline@utropia.no

MAGASINET

TRAVEL LETTERS FROM NORTH AND SOUTH ON PAGE 19-20
UNCLE T LOOKS BACK ON THE SEMESTER ON PAGE 23
LITTERATURANMELDELSER SIDE 29

Foto: Maxencé Peniguet

A photograph of a small wooden boat on a sandy beach with the ocean in the background. The boat is positioned in the lower right quadrant of the image, partially on the sand and partially in the shallow water. The ocean is a deep blue-green color, and the sky is a clear, light blue. The foreground shows the texture of the sand and some dark seaweed or debris.

LEDER

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

Summa summarum

Årets siste utgave er alltid en god tid for oppsummering. Hvilke kulturdebatter er det som har skilt seg ut som spesielt bemerkelsesverdige i 2009?

LOKAL UNDERHOLDNING

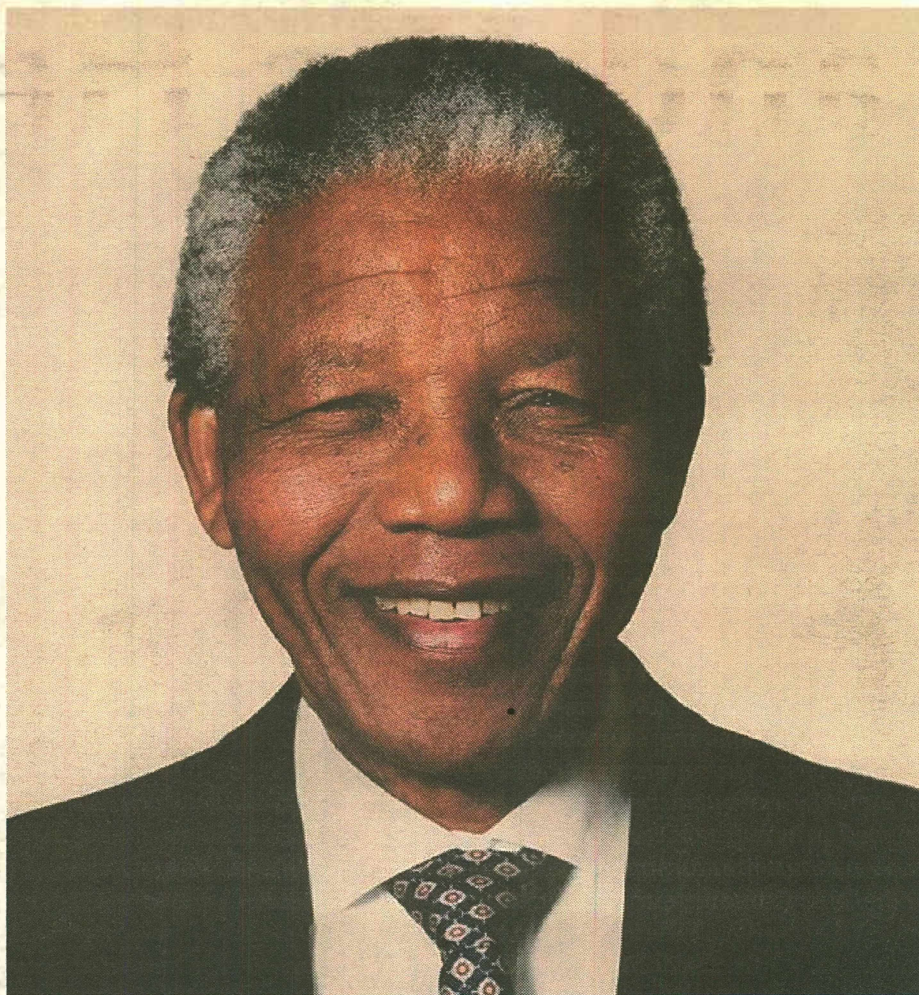
På lokalt plan må det være Grand Prix striden som fulgte i kjølevannet av Norges seier i Moskva. Hevngjerrige politikere som fortsatt slikket sårene etter OL-tapet fikk det for seg at nå måtte Tromsø få GP. På mystisk vis ble dette studentpolitikk, da vår alles kjære studentsyreledere Andreas Wilersrud og Henrik Riise fikk forsiden i Bladet Tromsø neste dag, for å si hvor dumt de syntes forslaget om å få GP til Tromsø var. Hvis en ikke har nyheter får en som kjent lage de selv.

EN LURING AV EN REGISSØR

På internasjonalt plan er det debatten rundt en eksentrisk danskes siste krumspring som har fascinert meg mest. I dagens blaserter verden er det én mann som fortsatt klarer å sjokkere og skape debatt, nemlig Lars von Trier. Etter å ha lest de første anmeldelsene, hørt rapporter om en kinosal som etter pressevisningen luktet oppkast og sett pressekonferansen hvor von Trier uttaler at «Filmen er laget ved hjelp av guds hånd», var min første tanke at nå hadde von Trier bæsja på leggen. Det var allikevel vanskelig å forestille seg at en av vår tids viktigste kunstnere hadde laget en slibrig voldsporno i beste Saw-stil.

LANGVARIG DEBATT

Utover sommeren og høsten tok da også debatten rundt *Antichrist* stadig nye vendinger, og alt fra filmnerder til professorer kastet seg inn i diskusjonen. Fra å være kvinnefiendtlig, til å være mannefiendtlig mener de siste debattinnleggene nå at *Antichrist* handler om alle menneskers iboende ondskap. Et eller annet sted i Danmark sitter det en nervøs, smågenial filmskaper med en utmerket sans for humor og humrer for seg selv.

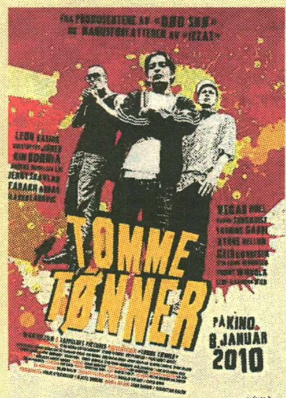

Mandela-ambisjoner

De siste ukene har lokalavisene meddelt at Tromsø vil søke om å få være vertsby for Mandela Day 2011. Gigantarrangementet vil vare i ti (!) uker, og vil bety en regning i millionklassen for Tromsø, melder Nordlys.

Film nummer tre

Tommy Wirkola og Stig Frode Henriksen er i disse dager klare med film nummer tre, *Tomme tønner*. Filmen vil ha premiere den 8. januar 2010, og er en parodi på den engelske «Lock, Stock and Two Smoking Barrels». Fra før av har de to stått bak *Kill Buljo* og *Død Snø*. Sistnevnte har gjort det bra også internasjonalt, og siste nytt er at filmen nå skal distribueres i Spania.

PERNILLE SPARBOE

Hva opptar hverdagen din akkurat nå?

- Jeg har nylig gitt ut min første EP «BUZZ». I den forbindelse har jeg mye forestående arbeid med promotering, salg, planlegging av konserter osv. Det er mye å gjøre, spesielt siden jeg har en fulltidsjobb i tillegg.

Påvirker mørketida deg?

- Jeg er ikke av typen som blir deppa fordi det er mørkt ute. Jeg forbinder mye fint med årstida. En ting er at jeg har bursdag i november. Jul er jo også hyggelig. Det beste er å være ute en kald vinterkveld med klar stjernehimmel og nordlys.

Hva hører du på om dagen?

Hører på «The Boss», Bruce Springsteen, spesielt låta «Human Touch».

Hva er yndlings-julelåta di?

Last Christmas med Wham

Hva ønsker du deg for det nye året?

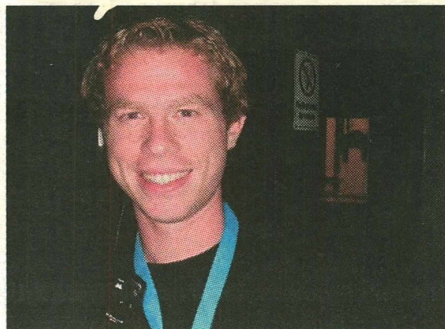
2009 har vært et bra år for meg musikkmessig. Jeg håper at fremgangen fortsetter i 2010.

Bidragssytere:

Nina Schwinghammer

Nina er fra Alaska, «skikkelig erke-konservative Amerika hvor alle har fem våpen hver», er måten hun beskriver hjemstaten på. Nina har journalistisk erfaring hjemmefra, og i denne utgaven har hun bidratt med flere artikler og bilder.

Maxence Peniquet

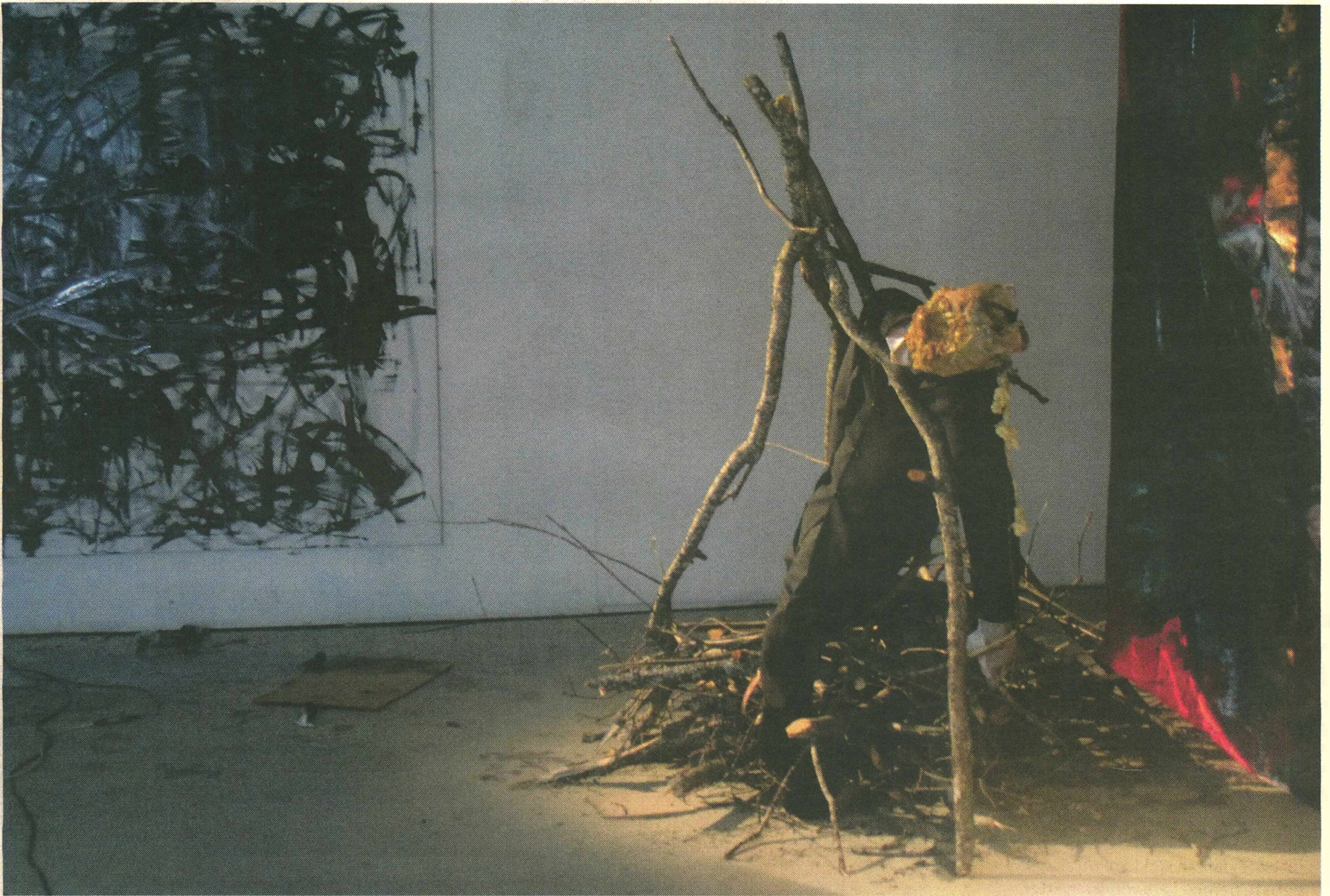
Maxence er på utveksling fra Sør-Frankrike, og i denne utgaven tar han oss med til Perth i Australia. Han har også tatt forsidebildet til Magasinet, et bilde vi synes passet bra i disse juletidene.

Karoline Roti

Karoline er så grei å hjelpe oss å lese korrektur en gang i blant. Heldigvis skriver hun litt for oss også. Til daglig er Karoline opptatt med å studere fiskerifag.

Satan and His Helpers

The latest exhibit at Kurant gallery titled «Do What Thou Wilt Shall Be the Key to the World» is a range of artwork that explores the occult.

EXHIBITION

DO WHAT THAT WILT SHALL BE THE KEY TO THE WORLD
Kurant, until the 29th of November

TEXT: AMANDA SYMYNUK
PHOTO: PRESS

Appropriately, the exhibit opened Friday November 13 with a party. The artists, many of whom are students, were invited to Tromsø from Oslo and Europe to explore creating art from a very dark and deep perspective.

SATANISM ONE OF THE MAIN THEMES

All of the artists have something to say about Satanism, one of the main themes of the exhibit that seems to compliment the metal culture which is very popular in Norway. Many of the pieces give a very freaky effect as the artists dig deeply into their relationships with Sa-

tanism and art. Each of the pieces stand out on their own, but at the same time they mesh together to give an eerie effect which is felt as soon as I enter the gallery. Perhaps this effect was enhanced by the absolutely miserable, rainy day in Tromsø. Hearing the ghastly noises from the speakers inside along with the rain hitting the pavement outside made me question going any farther into the gallery.

NOT A TYPICAL ART SHOW

There is a melody of projects ranging from a movie projected on the wall with poetry, to a bonfire with a dummy with a melted face. It is definitely not a typical art show because normally you wouldn't plan on having nightmares or sleeping with the lights on after viewing it. Each of the artists use different mediums, such as video, paint and text to give the overall satanic and spine-chilling effect to their work, however, the

most hair-raising of all of the art uses colour.

UNIQUE AND OCCULT

Anna Carr makes some of the strangest and most jarring exhibits, especially because of the use of colour and light in her work. The majority of the exhibits have only black and white while Anna's have splashes of bright colours. In the one piece of art «Where's my fucking hotdog, honey?», there is a black bustier hanging on the wall with bones attached to the garters. Beside it is a bright pink cutting board with marks on it. Although it sounds simple in its description the effect of seeing it is anything but simple. It is very dark and ambiguous which could cause even the most deep and dark person to become uncomfortable. Without knowing the description of this piece of art it is even harder to decipher what the two objects could mean. Among Carr's other

mediums are combinations of photos with paint, a deranged bubblegum pink bunny suit, candles and a red, glowing dildo. They all add some embellishment of colour, light, and a bit of an awkward feeling about the piece of work. Carr must have had to dig into some dark and dismal abyss to find inspiration for her art. Her work is so eccentric and discomfoting that it is definitely something unique and occult.

Curator at Kurant, Sindre Foss Skancke, definitely accomplished the goal of doing something different in the gallery. Inviting artists to come and work on such a dark idea definitely produced an exceptional exhibit that one won't find in too many places. There will be more exhibits at Kurant in the future, all very different from the norm but nothing like the one that is currently on display until November 29, 2009.

Student under lupen

Utropias «egen» tegneserietegner kom forrige uke helt til semifinalen i Dagbladets seriekonkurranse. Vi synes derfor det var på tide at leserne fikk muligheten til å bli litt bedre kjent med henne.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD

FOTO: INGEBORG WIE HENRIKSEN/INGVILD BJØRNÅ PETERSEN

Når begynte du å tegne?

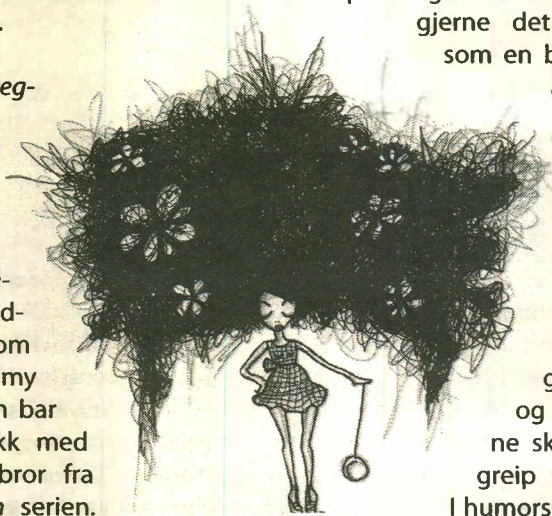
- Har som folk flest tegnet siden jeg var så liten at jeg kunne holde en blyant og rett og slett aldri slutta. Det er litt synd at så mange slutter, for alle synes jo det er koselig å tegne. Hjemme hos meg ender de fleste opp med blyanter og farger rundt arbeidsbordet mitt før eller siden.

Når begynte du å tegne serier og hvilke var den første du lagde?

- Min aller første serie laget jeg i 1991. Den het *Bie-Tommy* og handlet om en bie som het Tommy. Tommy var en kul kis som bar mange likhetstrekk med sin kjente navnebror fra *Tommy & Tiger`n* serien. Jeg lagde to versjoner av *Bie-Tommy* som jeg kopierte opp for hånd. Den ene var på norsk og den andre på engelsk. Det er viktig alltid å være åpen for et større marked.

Hva henger på veggen din?

- Morsomt at du skulle spørre. Jeg har akkurat flytta til Oslo uten flyttelass, så på veggen min henger det bare splitter nye ting. Jeg har et bilde av en sjulkk i kitch- stil jeg fant på loppis, en plakat for Den Norske Opera & Ballett jeg fikk av min nye venn Alex, to innrammede Carl Larsson plakater, en innramma *Ørn-Bjørn og Jørn*- stripe som Tore Strand Olsen har laga til meg, og åtte nydelig dekorerte øl- brikker fra The Joynt. Mitt siste dekorasjonskupp er en legofigur av *The Twilight* fra *Clone Wars*.

Hvor lang tid bruker du på å tegne ei stripe?

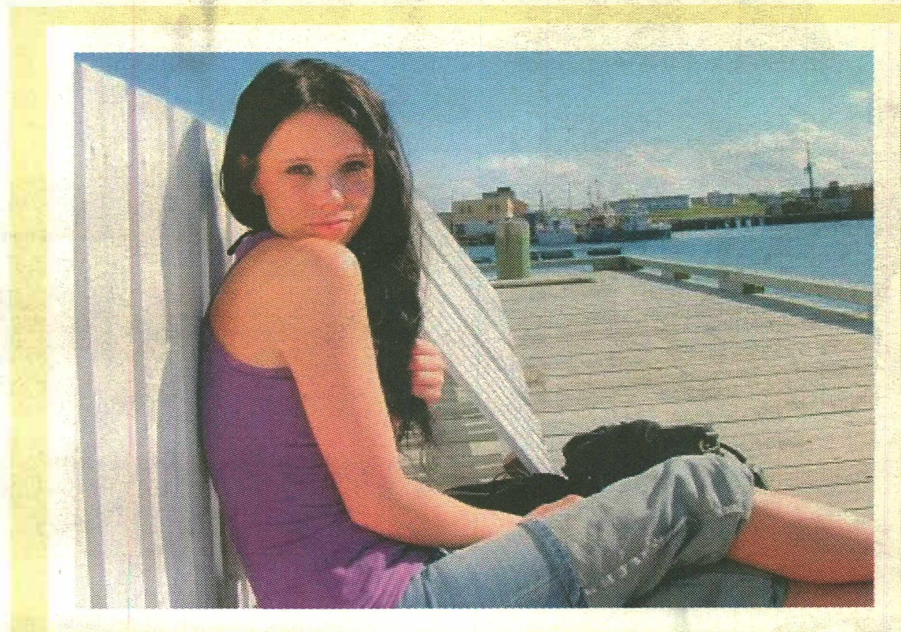
- Cirka tre-fire timer på *Maia og Kaia* siden de er så store, og cirka to på *Borgs hjørne* siden de er så små. Men, det kan variere veldig, og jeg jobber litt sporadisk. Jeg lager gjerne flere manuser og har egne tegne-, tusje- og printe- dager. Akk og ve. Masse tid.

Hva ser du på som de viktigste ingrediensene i en serie?

- Spenningsserier forventer jeg gjerne det samme av som en bok eller film, at historien er troverdig, som at den faller naturlig i den settinga den er satt i. Manuset må være godt skrevet, og illustrasjonene skal henge på greip med teksten. I humorserier liker jeg at de stemmer overens med min humor, er fengende, gjerne med mye tekst og et kult uttrykk. Og overraskelseelementer! Jeg tror det viktigste man kan tilføye en god historie er fantasi. Har manusforfatteren et kreativt sinn har han alt som skal til. Neil Gaiman og Bill Watsons serier er perfekte eksempler på hvor bra det kan bli.

Bruker du egne erfaringer i *Maia og Kaia*?

- Jeg bruker en blanding mellom egne og andres erfaringer, ting jeg har sett eller hørt om, og ting jeg bare finner på i hodet mitt. Jeg tror de fleste karakterene bærer litt elementer av oss alle i seg. Man må først skape en situasjon, for så å tenke på hvordan den og den karakteren ville reagere i slike til-

- **Navn:** Ingeborg Wie Henriksen
- **Alder:** 24
- **Studie:** Første året på Einar Granum kunstfagskole i Oslo.
- **Hjemsted:** Oslo
- **Inspirert av:** Verden rundt meg, og små tullete ting jeg får dilla på.
- **Yndlingsarbeidsredskap:** Så vanskelig å si, alt er jo bra, men det er mye så mye forskjellig. Men tusjen har jo vært en morsom venn gjennom mange år.

DETTE ER ET BILDE AV DET GAMLE HUSET MITT I STORGATBAKKEN I TROMSØ. JEG HADDE EN VELDIG STERK OPPLEVELSE AV INDENTITETEN MED HUSET, JEG BODDE DER I TRE ÅR, OG HADDE DET SÅ FINT.

feller. Selv om jeg selv har opplevd en situasjon som dukker opp i serien, kan det godt hende at reaksjonsmønsteret til *Maia* eller *Kaia* stemmer mer overens med måten en venninne kunne reagert enn meg.

Hva gjør du i Oslo?

- Jeg følger barndomsdrømmen og

har begynt på Einar Granum Kunstfagskole for å bli tegne- og malespesialist. Skolen er en av de mest avanserte og perfeksjonistiske, så det blir en del jobb. Men jeg merker at jeg blir flinkere og flinkere for hver dag som går. De plukker fra hverandre alt jeg kan fra før, og limer det sammen med tusenvis av elementer jeg ikke visste fantes.

PARTICIPANTS IN THIS YEAR'S ISU TRIP GATHER TOGETHER FOR A GROUP PHOTO IN FRONT OF THE OLDEST CHURCH IN FINNMARK.

Remember to Bring Your Gun

Every year the International Students Union organizes a roadtrip through Sami country so that international students can learn the local Sami history and culture.

TEKST: NINA SCHWINGHAMMER
FOTO: NINA SCHWINGHAMMER

Forty students signed up for the trip, and we all loaded onto the bus at 9pm. The idea was to drive the first night, and sleep in hostel accommodations the second night. The driver (who shall remain unnamed) gave us a short introduction and told us to buckle our seat belts. Wish we had listened.

TROUBLES AHEAD

After a couple hours of drinking and chatting excitedly about the trip, the tour director played a movie about how Sami culture was decimated by alcohol. Little did I know that this would end up being one of the main cultural experiences of the trip.

The movie ended and everyone settled down for the night and began to fall asleep. I suffer from motion sickness so this took me a while. While drifting in and out of sleep I noticed that we were stopping frequently and turning around. Eventually, it occurred to me

that we were lost when a student gave his GPS to the bus driver. He finally seemed to find the correct route and we continued on. At some point in early morning I felt the bus jolt and as I looked out the front window I noticed a blur of fur and antlers get sucked under the front of the bus. We had hit a reindeer. Through the back windows of the bus I saw an image that will always haunt me. The reindeer was struggling to get to its feet away from the bus that had hit it, but it couldn't because its back legs were broken. It finally gave up and lay in the snow bank, resigned to its fate. The bus driver got off the bus, and in the general confusion of waking up, many students didn't see or know what was going on.

TOURIST TRAP

Coming from Alaska where guns are as abundant as shameful politicians, I was horrified that nothing could be done for the animal slowly dying in the snow. The bus driver returned to his seat, shut the door and we left. After the trauma of killing the biggest mammal in Scandinavia, I thought we

had passed the low point of the trip. I was mistaken.

Our bus drove into a small town called Inari where we were to see a museum and a church and move on to the bigger town of Ivalo to shop and spend the rest of the day. Instead, the driver announced that we were staying in Inari (pop. 600) for the next 9 hours while he slept, and we were skipping the trip to Ivalo. So left with no other options, we set off for the museum, which was pleasantly nice, and educational.

After shopping for affordable beer and supplies we made our way to the church as arraigned. Unfortunately there was some confusion and they gave us a tour of the local souvenir shop instead. I've never seen a better definition of the term «tourist trap». I bought my useless knick knacks and we left Inari for Karasjok.

COZY ACCOMODATION

Karasjok was another small town, but compared to Inari, it was a metropolis, and the accommodations were very

nice. I stayed in a cozy cabin with its own sauna. Some students were housed at the local pub with its own dance floor underground, so later that night an impromptu dance party was arranged.

The next morning a few early birds attended the local church service. The last stop in Karasjok was to see the oldest church in Finnmark and then we hit the open road again.

A FEW LESSONS LEARNED

Unfortunately the road was full of reindeer and every time the bus jerked to an abrupt halt I could feel my pulse quicken and a nervous tick begin to develop.

In Karasjok we were rewarded for our endeavors with a visit to a beautiful silversmith gallery. The main learning points I can pull from this trip are as follows: Always wear your seat belt, carry a GPS, keep extra bags on hand for motion sickness, and bring a gun or sharp knife incase you hit a reindeer.

Fighting the good fight

The LH's Mørketid fest was this Saturday, and compromised a night of little surprises.

TEXT: TOMEK MOSSAKOWSKI

The first half an hour was spent wondering around the Radisson trying to find the Mørketid- fest. Empty corridors, various floors, countless annexes – no luck. Corporate hotels feel lonely, and this was no exception. Eventually, and after some help from a spectacularly drunk woman, we stumbled upon the Mørketid fest of the LLH Society, the gay and lesbian society of Tromsø.

NO BIG WINTER BALL

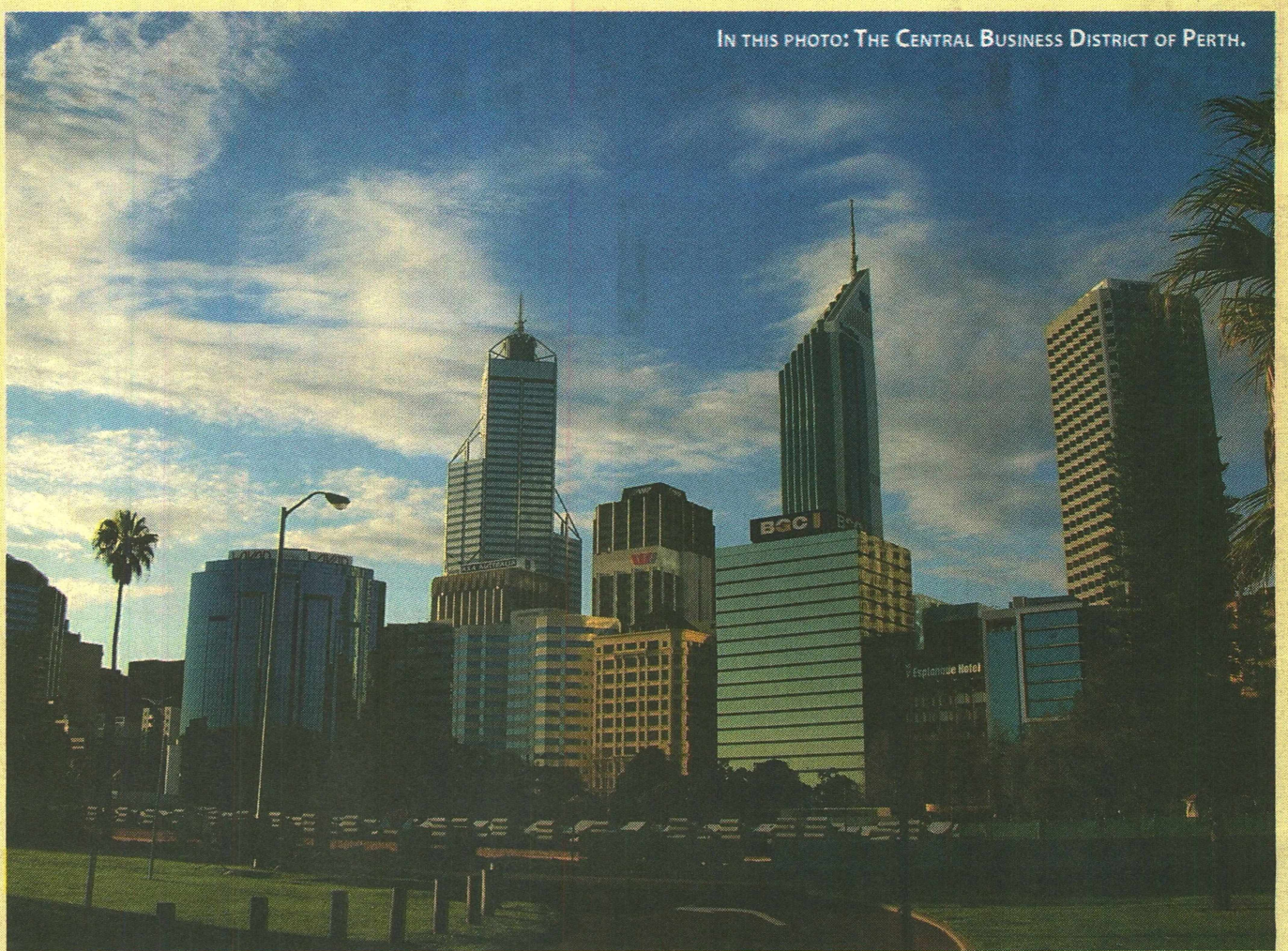
No wonder it had been so difficult to find: the party constituted one table of lesbians and a few gay men on the dance floor. Not the big winter ball we had expected. We made a quick trip to the toilet to recoup and revise our plan: get a beer, chat to some people, and move on to Driv. Unfortunately after deciding this, I waltzed into the ladies toilet and my lady friend waltzed into the men's. Two seconds later we re-opened the doors and promptly swapped bathrooms.

THIS IS IT

It may sound harsh, but the best way to sum up the night was: really, this is it? Some of the guests felt the same way too: the party was unusually low on numbers, although we were told 60 to 70 could arrive by the end. Why so barren? Tromsø is small – guaranteed. But this is meant to be a student town, well known for its liberalism.

Not all of Tromsø society is so tolerant too: the defense of homosexuality is more about political correctness than true openness. Shame. Some guests did not want to be named or have their picture taken, which says a lot.

Things took a turn for the worse when a drag queen came out to deliver a number. She mimed. Still, it's very important to support the gay community, it's great that there is one and it wasn't really *that* bad – the crowd (which had built up to a solid 30 by the end) looked like they were having fun, and that's what's important.

IN THIS PHOTO: THE CENTRAL BUSINESS DISTRICT OF PERTH.

The Wild, Wild West

With 1,5 million inhabitants and situated 2 104 km from Adelaide, Perth is one of the most isolated metropolises in the world.

TEKST: MAXENCE PENIGUET
FOTO: MAXENCE PENIGUET

LOOK WEST, FIND LIFE

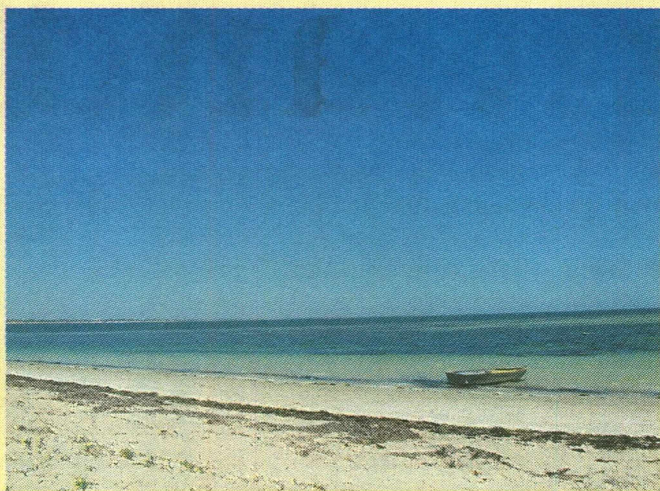
Don't be scared by the few skyscrapers you can see. They are here just to pretend that Perth is a business-kind of place. If you want some fun, you can avoid the security guard and get on a lift to the top, take pictures, and go back down - where real life is going on.

Let say that it's 21:00 p.m. on Monday, then the place to be at is Deen in Northbridge; a huge pub with cheap beer on Monday evenings. Once you're done here, your body will ask you for food. Do not worry: in Northbridge you can find food from all over the world. Chinese, Turkish, Indian and Italian.

However, most important pubs to visit in Northbridge are The Mustang Bar, The Black Bettys and The Shed. In all those places, depending on the day, you'll find a live band. Real people playing real rock'n'roll music. This is how Perth will rock your life: Live bands! For free!

ALONG THE RIVER

Would you like to have some barbecue and beers outside on a bright sunny day? I would advise you to try this combined with a nice walk beside the Swan river, the main river in Perth, where you can also enjoy the view of black swans. If you are afraid of water, don't worry because the best place to have a barbecue is King's Park. It's situated above the

Central business district. By day and night you will have the most beautiful view all around Perth from here. Both by day and night lovers come here and, well, you know, have a good time.

Go down back to the center; it's time to visit the Art Gallery of Western Australia. The museum contains different exhibitions, Aboriginal art, contemporary... But don't waste too much of your time visiting museums in Perth.

ALONG THE OCEAN

Close to the gallery you can find the train station. Take the Fremantle Line and jump off at Clermont station. Clermont is one of Perth's most interesting suburbs. It looks like the real far west with authentic old buildings. And, if you are there during a Thursday night, you cannot miss the light inside the Clermont Hotel.

Last, but not least visit Cottesloe, the most famous beach in Perth. Go there on a Sunday to watch the sunset and drink a beer in the Cottesloe hotel during the well known Sunday session.

Once the sun goes down, get in your car; the whole of Australia is waiting for you.

På nippet til å svime av

FARMERS MARKET SKAPTE LIV OG LEVEN UNDER BARENTSJAZZ

Ekstremt marked gav publikum lite rom for å kjede seg.

KONSERT

FARMERS MARKET
Kulturhuset - Verkstedet
Torsdag 12. november

TEKST: KIRILL KOTOV
FOTO: VICTORIA BEZBORODOVA

Etter å ha blitt en halv time forsinket var det ikke et sekund å miste så snart free-jazz bandet Farmers Market kom på scenen. Det ble fremført absurd og vanvittig energisk musikk som natt til fredag fikk scenen på Kulturhuset til å vibrere i ekstremt og uforutsigbart tempo.

ORDEN I KAOS

På scenen levde hvert instrument sitt eget liv. Frontfiguren kastet fra seg det ene instrumentet etter det andre midt i sangene. Fløyter, trekk-

spill, trompet, bass, trommer og noe som lignet et keyboard slo seg sammen i en storslagen musikalsk orgie. Store deler av konserten gikk ut på improvisering i stor fart og med forbausende god timing. Det var som om det ble spilt dobbelt så fort for å rekke tidsskjema. Innimellom ble det satt av tid til korte pustepauser der man så vidt rakk å trekke inn den nødvendige dosen av oksygen.

PERFEKT UNDERHOLDNING

Stemningen var meget uformell. Ei lokal sangerinne var med på å synge i en av låtene, noe som fungete utmerket. Man ble

sittende med et smil over hele ansiktet under hele konserten, som om dårlig mørketidshumor i det hele tatt ikke fantes. Jeg vil tro at det ikke var en eneste person som kjedet seg den kvelden. Musikken var så frigjørende at man ble ladet med positiv energi til langt utover i uka.

Å si at Farmers Market var gode er å ikke si noen ting. Det krever musikalsk talent av det sjeldne til å oppføre slik bandet gjorde den kvelden. Respekt og stort applaus til Farmers Market som ga publikum en uforglemmelig konsertopplevelse.

TORUN ERIKSEN I SAMSPILL MED TROMSØ KAMMERORKESTER.

Jazz...and others

The second day of the «Barentsjazz» was filled with a lot of different concert experiences

TEXT: SERGIO REJADO ALBAINA
PHOTO: MAXENCE PENIGUET

It is hard to decide how to begin to speak about the second day of the *Barentsjazz* festival. Too many bands, too many crazy combinations, too many changing harmonies... Nine hours of music that could leave even the most resilient jazz lovers completely exhausted. But to be brief: it was amazing.

BEST PERFORMANCE OF THE DAY

The collaboration with the Music on Top programme gave better results than expected. Torunn Eriksen, together with the Tromsø Chamber Orchestra gave simply a great show, in which the strange combo gave a clear demonstration of how jazz music can support even the most daring mixtures, leaving the public glued to their seats during the whole concert. Obviously it was the best performance of the day,

closely followed by the Håvard Stubø Quartet and Kuru.

SURPRISING SHOW

Not less striking, the French couple Petite Vengeance gave a show that was surprising. They performed their small and noisy revenge against the public. More or less the same as Anna Morin who, despite the great playing of her companions, seemed to be suffering while singing, a sensation that was

easily perceived by the audience.

However, the main complaint that can be thrown over the festival is the desperate attempt to attract new audience with the concerts of Hekla Stålstrenger and Movits. Awesome concerts, yes, but what everybody expects from a jazz festival is jazz music, not dancing elves of the forest and shouting rappers.

Gjør unna julegavehandelen
i lunsjen

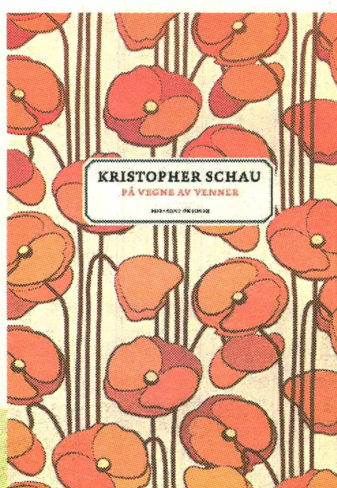
**Karl Ove
Knausgård**
Min kamp

Bind 3 i salg
fra starten av
desember

299,-

Kristopher Schau
På vegne av venner

159,-

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

Stat

**STUDENT
MEDLEM**

**-Hjelp ved trøbbel på jobben!
-Gratis forsikringer m.m.!
-LO tar samfunnsansvar!**

BLI TILHENGER AV VÅR FANPAGE:
*"Student med deltidsjobb? LO Stat hjelper deg!",
for informasjon, nyheter m.m.*

Kontakt:
Terje Håkstad, kontor Øvre Lysthus, rom 1.07
terje.hakstad@lostat.no telefon 776 20 953

Leksejelpen

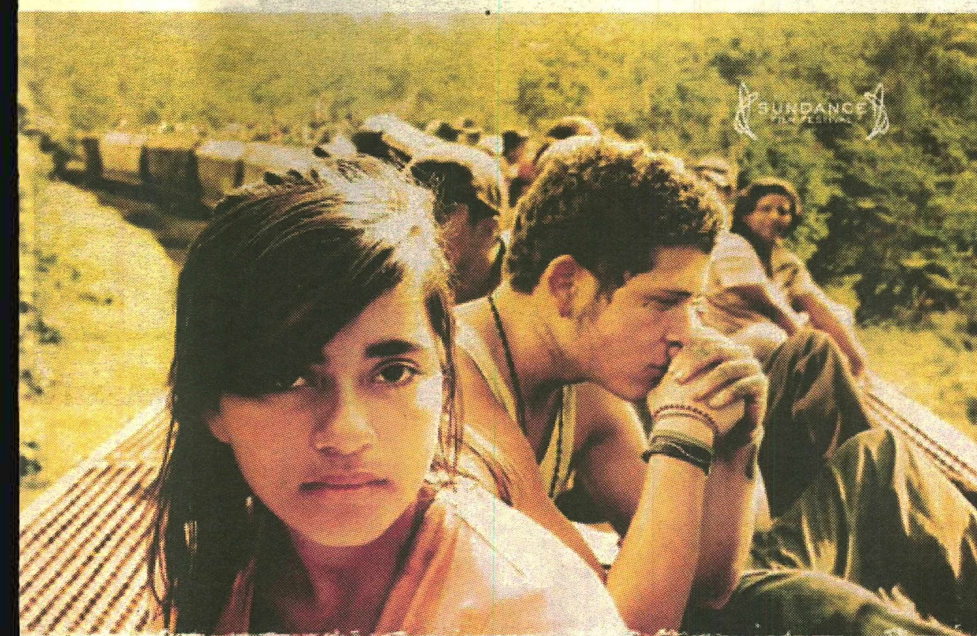
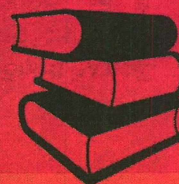
**VIL DU HJELPE BARN PÅ
BORGUN SKOLE
MED LEKSENE?**

Bli med som frivillig!

Tirsdager kl. 13.15-15.00

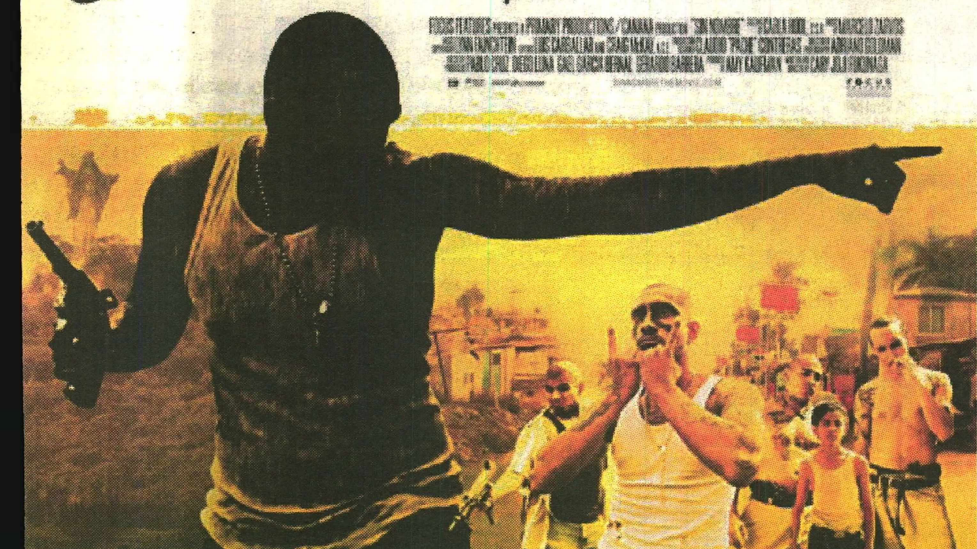
 **Røde Kors
Tromsø**

INFO: Tlf: 918 62 843
E-post: tizita.girma@redcross.no
Web: www.redcross.no/tromsø

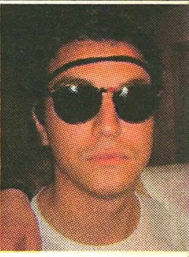

THE GREATEST SIN OF ALL IS RISKING NOTHING.
SIN NOMBRE
EN FILM AV CARY JOEL FUJIMURA

FOCUS FEATURES PRESENTS A PRIMARY PRODUCTIONS / CANANA PRODUCTION "SIN NOMBRE" PRODUCED BY CAROL HUBB, EXECUTIVE PRODUCERS JACQUES
MATHIEU AND FRANCIS LERICHE, WRITTEN BY LINDA CRABBE AND CARY JOEL FUJIMURA, DIRECTED BY CARY JOEL FUJIMURA, CASTING BY JACQUELINE GOLDMAN
CASTING BY CAROL HUBB, COSTUME DESIGNER CAROL HUBB, HAIR BY CAROL HUBB, MAKEUP BY CAROL HUBB, PRODUCTION DESIGNER CAROL HUBB, EXECUTIVE PRODUCERS JACQUES
MATHIEU AND FRANCIS LERICHE, WRITTEN BY LINDA CRABBE AND CARY JOEL FUJIMURA, DIRECTED BY CARY JOEL FUJIMURA

UNCLE TOMEK'S NORTHERN LITES

Uncle Tomek's Semester Retrospection

Our first semester is over: the finale of Season 1 of Tromsø is to be broadcasted soon.

TEXT: TOMEK MOSSAKOWSKI
PHOTO: GRY LUKE MUGGERUD

In this crazy town, situated on the roof of the world, we came from Alaska, Australia, Copenhagen, Ghana, Oslo and Russia, got drunk, spent a lot of money, made out, slipped over, laughed, got depressed, had visitors and never quite believed that we were here.

So, kids, what have we learnt?

LESSONS

We've learnt that there are only ever a few working toilets in Driv; that a bright green plastic bag means you've bought books, a bright yellow

one food; that trying snus for the first time can lead to laxative effects or vomiting and that the computers in the KS Library are so slow they make you want to cry.

We've noticed that international students love canoodling and that having a boyfriend or girlfriend back home apparently means nothing; that Grandiosa Pizzas are the national dish of Norway; that rømme is the stuff of life and that volunteering seems to be a national passion.

We've watched the Northern Lights and will always remember the first time; the sun slowly melt away; an entire snowfall come and go; the bus we were supposed to take drive off

into the distance; our friends put on weight; that person we liked make out with someone else and the area outside the library become a construction site.

EXPERIENCES

Blå Rock oddly charmed us all while Strut was just a place for rich guys and slutty girls; the price of beer on Super Thursdays could not be beaten while the regular Laundry Parties just got silly; Circa was definitely a local thing, Saturday Driv always delivered and Sundays were just pain. In all this, we did some work too.

We also learnt that clocks on Cominor buses don't work and that the timings on the bus stop screens are not to be

trusted too; that Donkeyboy and Alexander Rybak won't go away; that Café Bodega's waffles really can constitute an entire diet for some and that there are a lot of crazy tramps in the centre of town who smell of alcohol.

We've walked home at four in the morning from the opposite side of the island; taken trips to Svalbard, Sweden, Finland and Lofoten; we've counted down the days on our bus cards; sung that tonight is going to be a good good night with the Black Eyed Peas and really meant it; we've lived in a perpetual state of jetlag and all made at least 50 new friends on Facebook.

Wasn't it fun?

Ukultiverte gutter

I disse dager er Ska Patrol ute med sitt første album, men det tok hele åtte år å komme dit. Etter å ha snakket med dem er det lett å forstå hvorfor.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD
FOTO: GRY LUKE MUGGERUD

Bandet som skal til pers i denne utgavens portrett består av hele ni musikere. I dag har halvparten av medlemmene samlet seg i et hjørne av Verdensteatret. De fire er Kim Karlsen (trommer), Jan Erik Vik (keyboard), Petter Marius Gundersen (trompet, kor, diverse) og Torgeir Steinsland (vokalist). De som ikke er tilstede får vel også få navnet sitt på trykk, det er som følger: Steinar Øian (bass, kor), Remi Stark (gitar, kor), Torbjørn Ingvaldsen (trombone, kor), Ole Morten Isaksen (perkusjon, kor) og Eivind Steinholm (lyd, kor).

LØGN ELLER SANNHET?

Det første de fire oppmøtte medlemmene av Ska Patrol forteller meg er at en av gutta sitter i fengsel, og kan derfor ikke møte opp. Han har visstnok kjørt i fylla. I det vi setter oss fortsetter de med å si at en annen er til avvenning. Jeg begynner å ane ugler i mosen. Er gutta så rock'n'roll som de ønsker å gi uttrykk for?

Siden dette er et portrett av ett band er det på sin plass å spørre: Hvem er Ska Patrol?

Jan Erik: - Nei, det lurer vi på sjøl.

Torgeir: - Det er en sammensatt gjeng med en sammensatt musikksmak. Da vi begynte å spille i 2002 var det som Soul Patrol. Vi skulle spille alle sjangre i hele verden. Som Soul Patrol var vi sju uker på norsktoppen med «Red Roses». Det var en oversettelse av Hamsuns dikt *Med røde roser* tilsatt musikk. Det var opprinnelig en hyllest til Jack Berntsen. Vi spurte han om lov til å ta den på engelsk. Helst skulle vi jo ha spurt Hamsun, men han var jo død.

Hvem er Jack Berntsen?

Sporenteks bryter alle ut i hver sin sang. Alle i Nord- Norge kjenner til han. Det er til og med en statue av han i Svolvær. Det er han som står og vinker i Hurtigrute- anløpet, kommer det fra Petter Marius. Det er nok best å ta noen av uttalelsene til disse gutta med en klype salt. Petter Marius snakker en umiskjennelig Oslo- dialekt, og spørsmålet om han er søring må stilles: - Nei, faren min måtte vedkjenne seg meg, så jeg flytta til Nord- Norge da jeg var fem år gammel. Jeg har allikevel klart å holde på dialekten.

NAVNESKIFTE

Dere var først kjent som Soul Patrol. Det var ikke den helt store forandringen å skifte navn fra Soul Patrol til Ska Patrol?

Torgeir: - Vi hadde allerede vært «litt av hvert - Patrol». Petter Magnus: - Vi har vært Blues - Patrol, har vi ikke det? Og Swing Patrol en gang på Scandic. Da spilte vi *Smoke on the Water* cirka ti ganger.

En av de andre er raske til å understreke at dette ikke var en viktig periode i livene deres.

Hvordan ble dere til slutt til Ska Patrol?

Torgeir: - Vi ble bedt om å gjøre en oppvarmingsjobb på Driv. Før konserten sa et av medlemmene i bandet «Gutter, kan ikke vi gjøre noe annet a? Kan vi ikke bare spille ska?»

Kim: - Og jeg spurte: «Ka faen er det for nokka?»

Petter Marius: - Oi, Kim, det har vi visst glemt å svare deg på.

Torgeir: - Dette var i 2004 og det var den første konserten vi spilte på Driv. Vi fikk en fantastisk respons fra de rundt 500 publikummerne som var der.

Petter Marius: - Det var da vi skjønte at vi hadde noe som massene trengte. Litt sånn som Hitler hadde det med *Mein Kampf*, eller Mao med sin *Lille røde*.

Torgeir: - Det var akkurat i den tida da norsk musikk internasjonalt skulle presenteres som melankoli. Da ble vi litt melankolske, og måtte prøve å gjøre noe nytt.

Petter Marius: - Ja, det var når det var som mørkest.

Hvor mange medlemmer var det i Soul Patrol?

Jan Erik: - Rundt den tida var vi en fem- seks stykker.

Petter Marius: - Vi ble flere da vi begynte med ska. Nå er vi åtte. Det var kult å bare kunne være helt gal på scenen, og bare få ut all energi. Vi er et veldig fysisk band.

Kim: - Det som er så bra med å være så mange på scenen er at det bestandig er noen som henter deg opp hvis du har en litt dårlig dag.

Petter Marius: - Låtene våres blir også til i veldig stor grad av fellesskap. Vi kommer med fragmenter og utarbeider låtene sammen. Det tar gjerne flere måneder å få en låt ferdig, det er vel snakk

om en 3- 4 måneders svangerskap. En får et veldig personlig forhold til musikken.

Jan Erik: - Ja, det er en ganske lang prosess.

Petter Marius: - Alle får egentlig bestemme hva de sjøl skal spille. Det er ingen som sier til Jan Erik hva han skal trøkke for noe. Jeg prøvde engang, men det var ingen god idé.

Torgeir: - Og alle er veldig flinke til å hoppe. Det er en viktig egenskap å ha i et ska band.

Petter Marius: - Kim ser kanskje ut som han går på narkotika når han spiller, men han gjør ikke det.

TIDENE FORANDRER SEG

Kan dere beskrive musikken deres litt mer konkret?

Torgeir: - Vi er vel faktisk et 60- talls ska- band i 2010- innpakning.

Petter Marius: - Vi er skikkelig retro.

Blir det mye kranling når dere er så mange?

Ikke etter at *han* slutta, kommer det fra Petter Marius, med påfølgende humring fra hele gjengen.

Det var vanskelig å få samla alle til et intervju, er det fordi dere bor på forskjellige steder?

- Det er for det meste kjerringene sin skyld, sier Petter Marius med et glimt i øyet. - Vi møter jo en del nye utfordringer som band. Både fysisk splittelse og det at vi nå alle er familiemenn med hundre prosent stillinger. Samtidig er vi mer motivert enn noen sinne.

Torgeir: - Ja, vi har splitta oss litt nå. Da vi begynte var vi alle studenter her i Tromsø.

Kim: - Da vi bodde her øvde vi veldig, veldig mye. Nå møtes vi et par dager før vi skal spille konsert.

- Da vi begynte å spille sammen øvde vi på konservatoriet. Derfor prøver vi til enhver tid å ha med et medlem som ikke har bestått eksamen sånn at vi har nøkkel til øvingslokalene der, legger Petter Marius til.

Hva driver Ska Patrol med rent bortsett fra Ska Patrol?

Petter Marius: - Det er mye lærere. Det er perfekte stillinger som gjør at vi har fri hele festivalsommeren. Det er også noen fulltidsmusikere blant oss. Ole-

Morten spiller for øyeblikket i orkesteret på Hålogaland Teater.

STORE FRAMTIDSPLANER

Hva er planene framover?

Torgeir: - Vi fikk Nordlys- festivalen bekrftet i dag, så det blir neste konsert.

Kim: - Vi skal følge opp lanseringa av plata, og planlegge turne til neste år.

Jan Erik: - Vi vil også prøve å få spilt på noen festivaler sørpå. Vi vil gjerne spille mer der.

PM: Der nede er det jo en del ska- band som vi gleder oss til å spille fletta av, vi har en plan om å slå til i hele Skandinavia.

Torgeir: - Jeg har en drøm om å dra på turne i båt.

Hva med Hurtigruten? Dere kan sikkert få jobb der.

Petter Marius: - Ja, da dekker vi jo alt fra Bergen til Kirkenes. Egentlig genialt.

Kim: - Det er bare å skrive at de må ta kontakt med oss hvis de er interessert!

Er det Aleksander Rybak som har stjålet låttittelen Fairytale fra dere eller er det omvendt?

Torgeir: - Vi har i hvert fall fått mange flere hit på internett etter at han vant GP, men vi var først ute.

Har dere noe mer på hjertet?

Petter Marius: - CD- en er for øvrig spilt inn i Bodø. Hos en av de største kapasitetene i Norge på reggae- musikk, Håvard Kristensen. Han var tidligere med i et band som spilte inn musikken sin på Jamaica. Her ble han bare kalt «professoren» fordi han meket alt det gamle utstyret deres der.

Torgeir: - En grunn til at det tok så tid med plata vår var fordi vi hadde så lyst til å dra til Jamaica å spille inn plate.

Petter Marius: - Vi sparte alt vi tjente i 2- 3 år for å dra til Jamaica for å spille inn plate, men så fant vi ut at vi kunne bruke alt i Bodø. Det er ikke billig å spille inn plate. Bortsett fra det så gleder vi oss til 2012, når hjemmesiden vår vil være klar.

Ting tar tydeligvis tid i Ska - Patrol verdenen. Men som kjent er det kvaliteten og ikke kvantiteten på et produkt som er det viktigste.

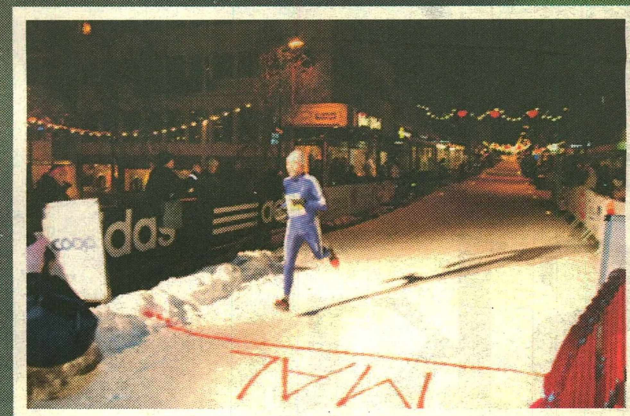
Get ready to run

Is it pure insanity to run a half-marathon in Tromsø in the middle of the dark period? Here's some info about the upcoming «Mørketidsløpet» on January 9th.

THE FINISH-LINE DURING A PREVIOUS «MØRKETIDSLØP».

AN OVERVIEW OF THE «MØRKETIDSLØP»- TRAIL

TEXT: LINNEA NORDSTRÖM
PHOTO: ILLUSTRATION

RUN FOR FUN

Some of you may have noticed that Tromsø is a city full of active joggers. You frequently see people running on the sidewalks, sometimes multi-tasking while exercising their dogs, and sometimes decked out in full professional running gear. The myth about the sporty Norwegian seems to be true at least when it comes to running.

But what is there to do besides run the same 5 km loop day after day? Running is a great form of exercise but it can get a bit tedious in the long term if you don't vary your routine. Some people choose to listen to music when they run, others go with a group and inspire each other. There are a few local running clubs in Tromsø which you can join,

among them Tromsø Løpeklubb and Tuil-friidrett. If that seems too intimidating you can always just get a group of friends together and run with them.

HEADING TO THE RACES

When you start building up the distances and running further and further it might be time to start setting some goals. Maybe you are just running for exercise but would like to see if you could run 10 km, or maybe even further? Signing up for a race is a great way to stay motivated since you know that you have to train for it in order to finish the race or run it in a good time without injury.

«MØRKETIDSLØPET»

The Polar Night Half-Marathon, or «Mørketidsløpet» in Norwegian, is an annual race held every January during the darkest part of the winter. The race is 21.1 km long, starting from the city

center then leading along the shoreline out to the airport and back. Depending on the weather the course is marked by ribbons, candles, or both.

Training for a half-marathon requires dedication but it should also be fun. Running in the winter in an arctic climate also adds some extra challenges to training. You have to dress correctly, with lots of breathable layers and reflective clothing. Good running shoes are also a must so you don't slip on the snow and ice. Most of all you need the energy to get out and go when the darkness and winter depression are at their worst. Just remember how good you will feel when those endorphins start flowing!

CHALLENGE YOURSELF

So if you want to challenge yourself before the spring term starts in earnest, think about signing up for Mørketids-

løpet. Training for a half-marathon is a great way to keep busy during those lazy days of Christmas break, not to mention a perfect way to burn off all those extra calories gained from eating tasty holiday dishes. Running Mørketidsløpet also gives you unlimited bragging rights and a shiny medal to prove that you ran a half-marathon and survived!

ABOUT THE MARATHON

- The Polar Night Half-Marathon is on January 9th
- A half-marathon is 21.1 km or 13.1 miles
- Around 70 people ran the race last year
- There is also a 10km race arranged the same day

Skuddsikket

Årets mest etterlengtede spill er her endelig, og begge tomlene er oppe.

SPILL

CALL OF DUTY: MODERN WARFARE 2

Infinity Ward

Utgiver: Activision

For: PS3/Xbox 360/PC

TEKST: JON HAUGE
FOTO: PRESSE

Når man trodde at alt man kunne få til i krigsspill var gjort kommer Infinity Ward ut med et spill som sprenger alle grenser. For annen gang.

Call of Duty: Modern Warfare 2 er det sjettede Call of Duty- spillet, men som tallet indikerer er det det andre spillet i serien som ikke omhandler den andre verdenskrig, men i stedet lar deg krige rundt i alternativ nåtid. De som kjenner forgjengeren vet at dette fungerer på en meget tilfredsstillende måte, både i form av enspillerdelen og ikke minst i form av den fantastiske flerspiller-

delen. Spillet finnes både på Xbox 360, PS3 og PC.

MYE OMTALT SEKVENS

Utvikleren Infinity Ward har virkelig lagt seg i selen for å gi spilleren en god og tankevekkende opplevelse, og i en omtale av spillet er det vel ingen vei utenom den mye omtalte terroristsekvensen i begynnelsen av spillet. Riktignok er det mulig å hoppe over denne delen uten å få noen form for straff, men jeg var ganske spent på min egen reaksjon så jeg valgte raskt å spille gjennom denne episoden. Det handler i korte trekk om at du, forkledd som skurk, skal delta i et massedrap på en flyplass slik at antagonisten forhåpentligvis gir deg innpass i de innerste sirkler. Det er sjelden jeg tenker på «store spørsmål» når jeg spiller tv-spill, men da jeg etter mye grubling bestemte meg for å skyte hylende, skremte mennesker i ryggen fikk jeg en ekkel følelse i meg. Denne sekvensen er skapt for

å vekke et ønske om å ta igjen, og for undertegnede del virket det så til de grader. Det eneste problemet er at det går ganske fort å ta hevn siden enspillerdelen er relativt kort. På lik linje med enspillerdelen på forgjengeren tar det ikke mer enn en dag eller to å fullføre denne delen. Det er kanskje bra med tanke på eksamenspresset mange har i disse tider, men for oss som jakter på andre poeng enn studiepoeng har Infinity Ward mer å by på.

NY DEL

I dette spillet er det nemlig en ny del som kalles «Special Ops», denne går ut på små oppdrag man kan løse på tre forskjellige vanskelighetsgrader enten alene eller med en venn. Det er alt fra snøscooter- kjøring til sniking i skogen til å skyte fienden fra helikopter. Man blir tildelt stjerner for å klare oppgavene som igjen løser opp nye oppgaver, og det er mildt sagt vanskelig å samle alle stjernene.

NY BONUS

Selv om flott historie og Special Ops-snadder er fint handler dette spillet egentlig om flerspillerdelen. Det er der de er best, og det vet de veldig godt. Denne runden er det nye våpen, egenskaper og utstyr man må låse opp etter hvert som man får poeng. Det man først legger merke til er at man kan velge mellom flere typer våpen som sekundær- våpen der man tidligere bare kunne ha en pistol. Det er også laget en «kill-streak»- bonus som gir deg en liten hjelp om du blir drept mange ganger. Dette er en fatig trøst når frustrasjonen begynner å vise seg, men det er i hvert fall mer enn du fikk før. Det er også mulig å bruke et skjold, men det viser seg å være litt vanskelig å få kontroll på.

Jeg føler at jeg mangler en kritisk vinkel, men jeg klarer ikke å finne en. Pasifisten i meg, som i sin tid nektet militæret har nå satt seg i godstolen, med våpen i hånd, for å sikre den vestlige verdens fremgang.

B LI FRIVILLIG I UTROPIA

Vi trenger flere
som liker å:

- skrive
- fotograferere
- illustrere

For informasjon
om programmet
gå inn på
driv.no

driv

www.driv.no

Oppvekst, bedehus og fyllefest

I en alder av 64 år, har Villy Solheim gjort sin debut som romanforfatter.

BOOK

ALLE DINE BRENNINGER

Villy Solheim
Tiden Norsk Forlag

TEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

Den driftige karen fra Sørvågen i Øksnes har i hele sitt liv hatt mer enn ett jern i ilden. Han er far til artisten Maria Solheim, og her viser han hvor Maria har fått sine kunstneriske gener fra.

FOLKELIG OG ENGASJERENDE

Alle dine brenninger er en familiekronike, og er en historie om oppvekst, bedehus og fyllefest. Den beskriver gripende forholdet mellom far og datter, om seksuell oppvåkning og om tro og tvil. Samtidig er det en folkelig og engasjerende skildring av hverdagslivet i Nord-Norge slik det fortonte seg for en generasjon eller to siden.

Boken handler om Rakel, som vender tilbake til sin hjembygd, Værret, etter å ha forlatt den 36 år tidligere. Rik på livserfaringer nøster hun opp sin egen barndom, og hvorfor hun valgte å dra fra bygda som ung kvinne. I denne

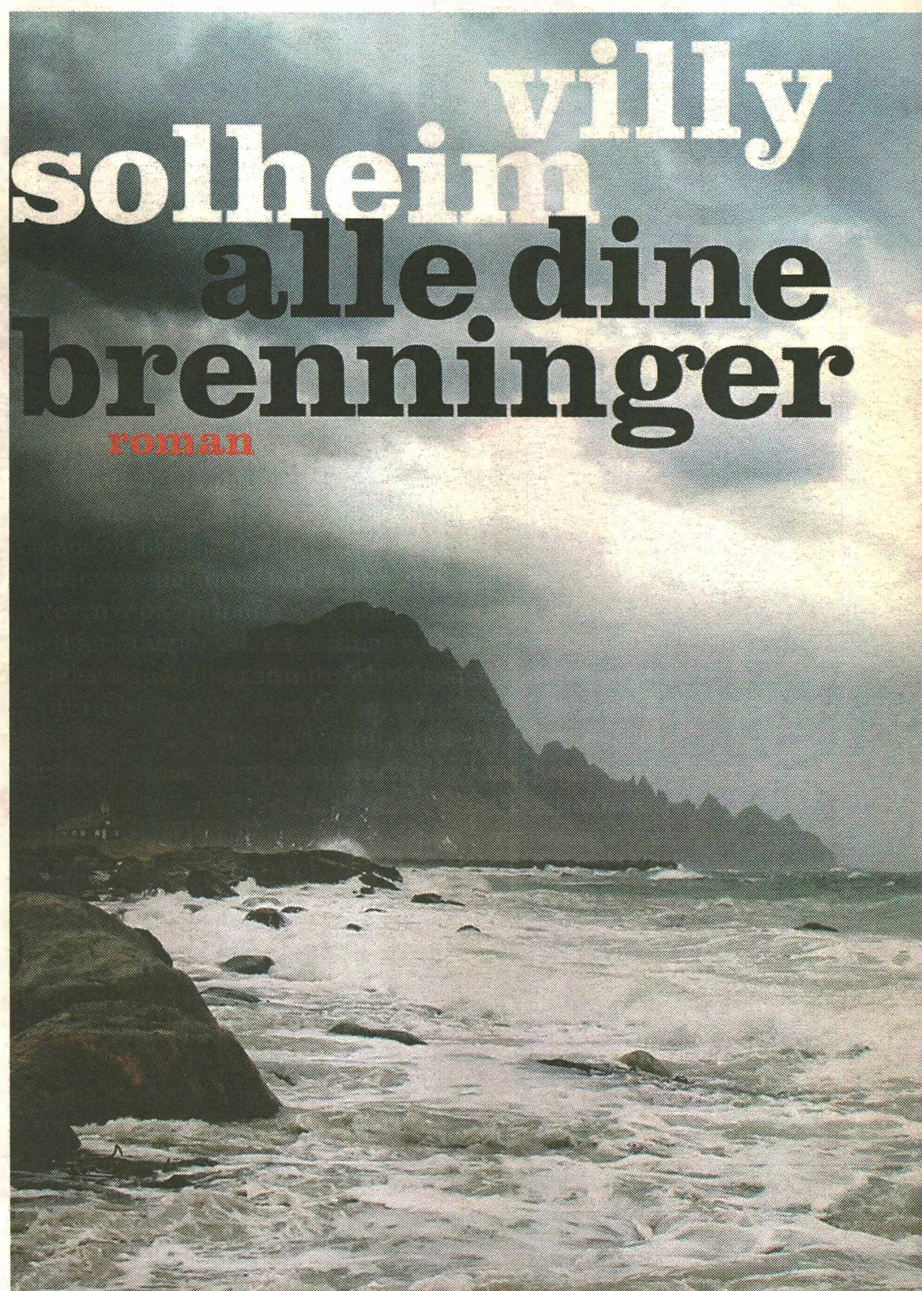
oppnøstinga må hun også ta et oppgjør med sin far og hans religiøse bakgrunn.

RETROSPEKTIV

Tidligere i høst anmeldte jeg boken Thunder Road av Erlend Kaasa. I likhet med Alle dine brenninger er den en retrospektiv roman der en voksen person oppsøker sin barndomsbygd. Det som skiller disse to velkrevne romanene er Solheims kjærlighet til det vakre nordnorske landskapet. Bare det å lese boken med Solheims skildringer for øyet er verdt en ekstra lesing av boken. Du kan rett og slett ikke finne slike motiv i en bygd i Telemark!

Lik Andreas Markussons dobbeltbind Fiskere, dreier denne boken seg mye om hvor viktig religion har vært for formingen av kystsamfunnene her nord. Solheim greier på mesterlig vis å problematisere dette på en varm og personlig måte. Begge disse verkene viser den religiøse utviklingen som Nord-Norge har sett i løpet av det siste århundret.

Denne boken er et must for alle som er glad i nordnorsk litteratur, den må derfor kunne sees på som en sikker julegave til bokelskere.

Vind, hagl eller hetebølge?

Nytt år, nye moglegheitarr - også på verfronten. Kvifor ikkje lage ditt eige lille verforskningsprosjekt?

BOOK

VÆRDAGBOK 2010

Lars Lygrell
Schibsted Forlag

TEKST: KAROLINE ROTI
FOTO: PRESSE

Du synes hausten 2009 har vore i meste laget våt? Og sommaren var rekordvarm? Universitetet er som kjent ein stad for forskning. Ta verno-tatar for 2010, så kan du samanlikne frå år til år.

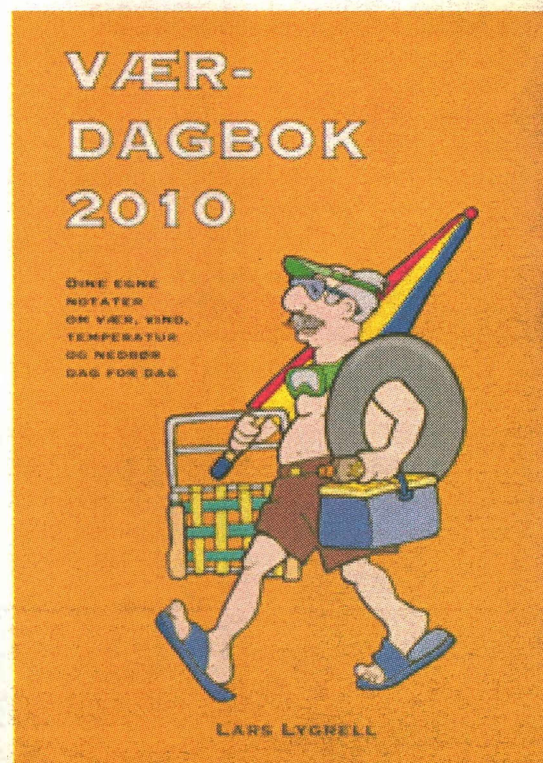
EIN AVANSERT KALENDER

Verdagboka er i følgje den sjølv dei

einaste gule sidene som hjelper deg å halde orden på veret. Og orden er det! Eigentleg kan verboka klassifiserast som ein avansert kalender, med avmerking av diverse høgtidsdagar, månen, og ei rekkje dagar i alle fall ikkje undertekna har høyrd om tidlegare. 16. mars er til dømes Gudmundsdagen. Kvar veke er delt inn etter dag og dato, deretter fylgjer eit avkryssingsskjema for veret kvar enkelt dag. Vidare er der eit eige felt for notatar, "dette må jeg huske" og bursdags-ver-oversikt. Ved kvar månads-slutt kjem ein oppsummeringsdel, ein såkalla månadsrapport. I tillegg er det eigne avsnitt med artig lærdom og gamle verteikn.

GENIALT JULEGÅVETIPS

Det er eit artig konsept; å skrive eigne notatar om ver, vind, temperatur og nedbør dag for dag. Men det er eit slitsamt konsept å skulle følgje slavisk. Det kan og tenkjast at heile systemet fell saman i feriar (for oss som ikkje er frå Tromsø eller næraste omeign), det vil vere feil å føre verstatistikkar frå ulike stadar. Verdagboka for 2010 vil derimot vere eit genialt julegåvetips til besteforeldre eller andre som vanlegvis har alt, men som kanskje manglar spennande gjeremål frå dag til dag. Ein innpakka A under juletreet!

Mørk dessert

Noen ganger er det mulig, til og med for en herda musikkjenner, å få seg en gledelig overraskelse

KONSERT

DESERT HIGHWAY RELEASEPARTY

Blå rock

Fredag 13. november

TEKST: ERLING MALM

FOTO: PRESSE

Undertegnede legger sin stolthet i å ha en musikksmak i det absolutte toppsjiktet. Med dette mener jeg selvfølgelig at banda jeg hører på er så «true», «necrö», «br00tal» og «kvlt» at de skrelles malingen av veggene i ethvert rom skivene deres spilles i. Dette innebærer videre at Musikken til Desert Highway ligger langt, langt unna det som vanligvis sleper seg rundt i CD-spillere min. Dette betyr også at min reaksjon på dette bandets releaseparty, som for øvrig er mitt første møte med bandets musikk, er et aldri så lite hverdagsmirakel.

FRA SOSIALT SELVMORD TIL MAINSTREAM

Jeg har fått bandets sound beskrevet som «country-pop» og «depperock»,

og aner katastrofe idet jeg innfinder meg på Blå Rock denne kvelden. Oppmøtet er respektabelt, og det er tydelig at ikke alle i Tromsø deler mine motforestillinger. I den senere tid har jo den ene kjendisen etter den andre stått fram og bekjent sin forkjærlighet for sørstatsflagg og hestemøkk, og det å digge country, som på nittitallet var ensbetydende med sosialt selvmord, er nå mainstream, og Vassendgutane selger ut på studentsteder, forstå det den som kan. Nuvel. Nå synes jeg ikke countryelementet er plagsomt fremtredende i det vi får servert i kveld, men eh, ja. Vi lar dette ligge.

EGEN IDENTITET

For det forholder seg slik: Bandet griper oppmerksomheten min umiddelbart, og holder den i et tyrannisk jerngrep hele den lille timen konserten varer. Bandet starter med å trylle frem et helvetes leven av den gode sorten, og det første som slår meg er at lyden i kveld er veldig bra. Bandet har en varme og et dynamisk bunntrykk som nærmest alene overvinner

alle mine tvil om at dette er et band som har noe å fare med. Desert Highway er for så vidt et passende navn, for enkelte trekk av Queens of the Stone Age-aktig ørkenrock kan man absolutt spore her, muligens med en noe mørkere vinkling, og enkelte låter har noe Nick Cave-esque over seg. Felles med nevnte artister er uansett at Desert Highway makter å skape en egen identitet med relativt velkjente midler, det være seg instrumentering eller valg av takt- og toneart. To gitarer skaper en bred lydvegg, og smakfull bruk av tangenter danner toppen av kranskekaka. Det er enkelt, smakfullt, og faen så effektivt.

UVESENTLIG SMÅPLUKK

Dette låter faktisk mer rocka enn jeg hadde forventet. Og ikke bare i forstand av tunge trommer og Slash-inspirerte gitarsoli. Men bandet har en små-cocky og reservert fremtoning som kler dem godt, og enkelte lavmælte øyeblikk maner frem et mørke som et øyeblikk får denne anmelderen til å spørre «Satyri- hvem?». Det

er selvfølgelig et og annet å plukke på dersom man skal være pirkete, noe jeg jo selvfølgelig alltid er. Det er bare det at de få «oops», «heisann» og «ouch» som oppstår i løpet av konserten drukner fullstendig i den deilige, feite helheten, og tvert i mot bidrar med litt spontan sjarme. Og hva er vel litt sur koring i den store sammenhengen? Jeg bare spør.

Gutta får hjelp av diverse slag, blant annet litt lapsteel på et par ballader, og stort sett elegant gjestevokal fra Anne Nymo Trulsen fra Hekla Stålstrenger er grei variasjon i en sound som etter undertegnede mening fortsatt fungerer best i sin grunnleggende form.

Alt i alt er dette en av de finere musikkopplevelsene jeg har hatt i Tromsø på en stund, og dersom skiva er like kul, lover dette bra for gjengen.

Gutta burde skifte navn til Dessert Highway, for dette var rett og slett sweet.

Unødvendig hyggelig

Forrige torsdag inviterte Tromsø Kammerorkester til et intimt, hyggelig og velklingende møte på Sjøgata XII. Vin og musikk er visse en amorøs og udødelig kombinasjon.

KONSERT

VIN & MUSIKK - EN BAROKKAFTEN-

Tromsø Kammerorkester
Onsdag 19. november

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Det er på grensen til at undertegnede må ty til både vinleksikon, (fremmed) ordboken og Skikk & Bruk for å skisere opplevelsen av Tromsø Kammerorkesters konsert forrige torsdag. Rammen for begivenheten gikk nemlig under tittelen «Vin & Musikk – en Barokkaften». Og med et slikt konsept følger streng etikette og en dæsj sjarmerende dekadanse.

1. VIN

Til kveldens første vin, en Vigne Nuove di Musella Valipolicella Superiore 2007, ble det servert to velklingende måltider fra barokkens grensesprengende kjøkken – Konsert i g-moll for strykere og cembalo og Concerto Grosso op.1, nr.3 – komponert henholdsvis av Antonio Vivaldi og den for mange mindre kjente, Pietro Antonio Locatelli. Begge fra barokkens hjemland, Italia. Lett og skånsomt ble vi først geleidet inn i ganens sanselige tonerike, her ved kveldens sommelier

og kåsør Nils Arne Johnsen. Med listig humor og snedige formuleringer fikk han frem en snerten stemning i kjellerlokalet før musikerne overtok gulvet. Til tross for at de små kammerorkestre har høy affinitet til wienerklassisk musikk, må det nå konstateres at også svulstig barokk trives godt i dette formatet. Fremføringen av Vivaldis verk var imidlertid ikke det sterkeste jeg har sett fra Tromsø Kammerorkester. Deler av 1. satsen (allegro) virket noe halvhjertet gjennomført, mens innledningen på 3. satsen (allegro) tenderte til å halte litt rent presisjonsmessig. 2. satsen (adagio) var derimot nydelig på alle måter – er det «lettere» å spille rolig, mon tro? Det kan også legges til at den helhetlige opplevelsen denne gangen var betydelig fattigere enn hva den pleier å være på dette ensembles konsserter. Brorparten av skylda må imidlertid legges på lokalet, som bar preg av klam akustikk og for mye bråk fra naborommet

Det virket som om musikerne hadde lyntrent i pausen. Langt sterkere prestasjoner, og til og med klangen begynte å ligge bedre i rommet.

(restauranten). Spesielt ille var det, da det midt under 4. satsen av fremføringen til Locatellis stykke kunne høres et utbrudd lydende «Herrrrlig karbonadeee!» – huff. Locatellis stykke var langt mer behagelig lytting enn åpningsverket dog.

2. VIN

Etter en kort intermezzo var det tid for et glass Tommasi Poggio al Tufo Rompicollo 2007 og de to komponistvennene Archangelo Corelli og G.F Händel. Som vanlig smakte 2. glasset betraktelig bedre, og det virket som om musikerne hadde lyntrent i pausen. Langt sterkere prestasjoner, og til og med klangen begynte å ligge bedre i rommet. Corellis stykke, Fiolinsonate op.5, nr. 10 i F-dur ble flott fremført av cembalist Christian Kjos, cellist Mario Machlik og 1. fiolinist/konsertmester Bård Monsen.

FINALE

Tromsø Kammerorkester mestrer barokkens egenart meget godt. Mye av grunnen er det rike spekteret av

utmerkede solister og deres håndlag med rytmisk kontroll, men også evnen til å innarbeide detaljer som viktige markeringer og større dynamiske bevegelser. Med innføringen av fokus på ornamentikk, generalbass og variasjon ble barokken tross alt langt mer avansert i formen enn det renessansen hadde vært, noe som denne konserten fikk frem.

Händels Concerto Grosso op.6, nr.1 i G-dur ble et naturlig avslutningsnummer. Hans drømmende, sørgmodige melodier med en klar basso continuo i bunnen er alltid hyggelig å ha med videre i kvelden. Jeg vil også trekke frem 2. fiolinist Anders Melhus sine fremragende kvaliteter som solist. På hver konsert jeg ser med denne kremen av byens strykere bidrar han alltid til å løfte konserten opp med nydelige soloinnslag – sterk innlevelse og strålende teknikk. Det liker jeg. Like fullt – det er selvsagt forståelig at orkesteret tenker originalt og at de derved må legge nye rammer for å tiltrekke seg et bredere publikum, men slikt bør ikke gå på bekostning av klang, akustikk og den rent musikalske opplevelsen. I dette tilfellet ble resultatet litt unødvendig hyggelig.

Særpreg

Det kom ikke som noen overraskelse å se en fullsatt konsertsal på kulturhuset onsdag 18. november. Vamp leverte kvalitetsmusikk av det høye slaget, og lot ikke fansen gå skuffet hjem.

KONSERT

VAMP

Kulturhuset - Hovedscenen
Onsdag 18. november

TEKST: KIRILL KOTOV

FOTO: NINA SCHWINGHAMMER

Dette bandet har lang erfaring, med flere suksessalbum bak seg og ulike priser de fleste musikere bare kan drømme om. Bandet har særpreg og sjarm av det sjeldne, noe man må være både døv og blind for ikke å forstå etter å ha vært på konserten deres. Den store mengden med fans har de med rette fortjent.

BÅDE HØRTE OG SÅ BRA UT

Nå har suksessbølgen brakt Vamp til vårt kjære Tromsø, hvor de forhåpentligvis fikk en varm mottagelse i ellers kalde og mørke omgivelser. I sin tur

presenterte bandet en god blanding av viser og rock og ga de tilstedeværende en folkelig opplevelse. Dyktige musikere bidro på hver sin unike måte til å skape en magisk kveld. Velskrevne ballader sunget på norsk, fengende fiolin, deilige gitarriff og melodier som klistret seg godt til hjernen. Dette er norsk musikk på sitt beste. Ikke minst er lyssettingen i seg selv verdt penge. Dette må man bare se... og høre.

SMAKEN ER SOM BAKEN

Men sjangeren kan oppfattes som noe slitsom. Stemningen var god nok og musikken var nydelig, men det var så blankpolert og velskrevet at det gjorde opplevelsen i sin helhet noe kjedelig og forutsigbar. Kanskje høres det litt rart ut, men det å være perfekt er ikke alltid bare bra. Vamp hadde passet bedre på en varm sommerdag når solen skinner og bikini-sesongen er i fullt kjør.

Stormfullt

KONSERT

STORM WEATHER SHANTY CHOIR

Driv - Haakonscene
Fredag 13. november

TEKST: CAROLINE LANG

FOTO: PRESSE

Med fire utgitte album har de dyktige Stordgutta fått overraskende lite oppmerksomhet i media, og det er et "fåtall" som vet at de eksisterer. Dette forundret meg stort etter mitt første møte med guttene og den fantastiske konserten. Sjelden har et bandt laget så mye liv og glede på Driv som jeg bevitnet forrige gang de var på besøk, og det med minimalt publikum. Den gangen var jeg, som mange andre, der ved en tilfeldighet. Den "feilen" gjorde ingen av oss igjen, og etter et halvt år med tripping og venting kom de tilbake og trakk nesten fire ganger mer folk.

Storm Weather Shanty Choir ble startet i 2000 av frontvokalist Håkon Vatile som har noe så sjeldent som en master i Sjanti, og det merkes godt at sjantikunsten er studert. Tekstene varierer mellom norsk og engelsk og har elementer av irske trommer, piratmandolin, sjømannstekster og vakre akustiske melodier som skaper en herlig kontrast mellom råskap, sjarm og humor.

Guttene har karisma til tusen og med store påskrevne plakater får de publikum med på å gaule de mindre kjente sangene. Storm Weather Shanty Choir leverte en rekke godbiter som *Whip jamboree*, *Drunken sailor*, *Shenandoha*

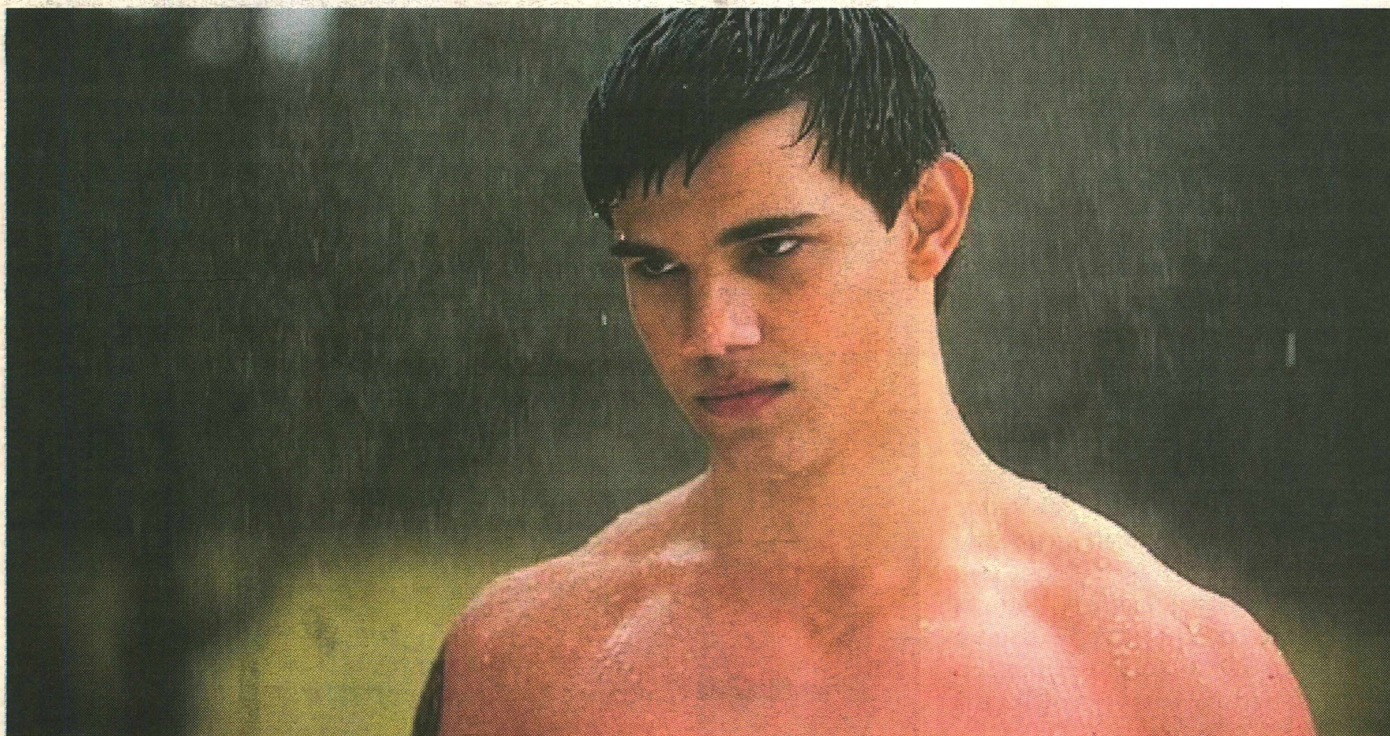

og *Cape Cod girls* til den engasjerte massen, og fikk masse tilbake. Med trampetakt, klapping og skriking av refrenget til *Danse Polka* krevde det

ville publikummet gutta tilbake på scenen og fikk noen siste vers a cappella. Det er ikke over før det er over!

For girls only

(And a couple of boys)

Having read the books and watched the first movie I was prepared for the oncoming two hours of teenage angst and vampire romance- love triangle. I wasn't disappointed.

FILM

THE TWILIGHT SAGA - NEW MOON

Directed by: Chris Weitz

Starring: Robert Pattison, Kristen Stewart, Taylor Lautner

Nationality: USA 2009

Genre: Fantasy/Romance/Thriller

TEXT: NINA SCHWINGHAMMER
PHOTO: PRESS

As I walked into the theater the first thing I noticed was the disproportionate ratio of women to men, many under the age of 14. I think that out of the 100 or so people in the theater, six were male. I counted. Apparently one of the men was football star Bjørn «Bummen» Johansen.

One of the first scenes in the movie opens with Edward Cullen (main character) walking across the school parking lot in slow motion, thus provoking giggles and titters from the tweens. Many of the scenes in the movie overplayed the sensuality of the actors.

A DARKER MOOD

New Moon owes many of its special effects and a darker mood to a change in directors from Catherine Hardwicke to Chris Weitz, the director of The Golden Compass. The sexual tension builds in the film along with the tortured expression in Edward's face as he realizes the danger he places his love/prey Bella Swan in after she

papercuts her finger in a room full of bloodthirsty vampires. He then decides to break contact for her protection. «This is the last time you'll ever see me» he says and takes his leave for the majority of the movie- also taking the main attraction to the movie with it. I, along with many fans, was disappointed with the lack of Edward in this sequel, but the film does justice to the book by following the script. I was very happy to see that the movie toned down some of the animation in the trailer. When I watched it, I found myself laughing, just a little, when I saw the preview of the werewolves.

BUFF (Y) THE BODY

After Edward leaves Bella becomes extremely despondent and becomes close to Jacob, a childhood friend who harbors a secret identity. In her longing for Edward, she discovers whenever she does something reckless his ghostly apparition will appear. At one point after wrecking her motorcycle, Jacob takes off his shirt to A) stop the bleeding, and B) impress the audience with his new bronze and buff body. Apparently the actor Taylor Lautner (a former Mickey Mouse club member) was threatened with losing his job if he didn't bulk up for the new movie. Bella and Jacob become very close in the absence of Edward and a love triangle forms, and fans must choose alliance between Edward and Jacob.

INTENSE ENDING

The end of the movie wraps up in an intense every-second-counts scene where Bella must save Edward. I would recommend this movie as a must see for fans, and guys who were guilted into seeing it with their girlfriends (hopefully you will be rewarded for your efforts). All in all, New Moon stays fairly true to the novel, and doesn't disappoint unless you have a Y chromosome. This film- and the books- give new meaning to the term «undying love».

EDWARD'S TIPS AND ONE LINER'S (men take note for eternal love)

- «You give me everything just by breathing».
- After reciting this line, stare longingly into her eyes as if you would like to eat her.
- «I just couldn't live in a world where you don't exist».
- Feather your hair, spritz with hair spray, repeat.
- Look as if you must use the bathroom. Really, really badly. This will create that tortured Edward look. Read minds. It saves time and trouble.

John Grisham for beginners

FILM

EVERYTHING FOR HER

Directed by: Fred Cavayé

Starring: Vincent Lindon, Diane Kruger

Nationality: France

Genre: Thriller

TEXT: EVA THÖNE

The world of dedicated family man Julien is tumbling down: Out of nowhere his wife Lisa is arrested by the police for the brutal murder of a work colleague. Though she is innocent, Lisa is sentenced to twenty years behind bars and resigns herself to spending the formative years of her little sons life locked away in prison. Julien can't accept the collapse of his harmonious family life and begins to concoct a plan to free his wife from jail.

A man fighting alone against the injustice of law sounds like it's stolen from a thriller by the American bestselling author John Grisham. Though the plot sounds like the typical subject for a Hollywood production starring Tom Cruise, the staging is to the last degree French: Not only acts and looks Vincent Lindon in «Everything for her» almost as wonderfully smart as a 50-year-old-version of Alain Delon and seems to smoke non-filter Gauloises without a break, but also Julia's clothes - even when she's in jail - look like they've fallen off a catwalk during the Paris Fashion Week.

Most of the time, we follow Julien's amateurish attempts to free his wife rather with an uncomprehending shake of the head than with breath-holding suspense: Of course there are some exciting moments like a fast-cut chase and a well staged assault. But in the majority of cases, Julien acts frightening unprofessional: Not only does he throw his secret plans in the domestic waste, but also gets cruelly beaten up because of his obviously clumsy attempt to get false documents for him and his family.

Bottom line: Though the acting performance in «Everything for her» is convincing, the movie never reaches the suspense of a well done Hollywood thriller - maybe director Fred Cavayé should have watched some Tom Cruise-movies before shooting.

Beate S. Leeb · Silje Nergaard · Solveig Stenstadvoll
Torun Eriksen · Lene Maria Røggen · Kari Bremnes

MUSIC

GO' NATT

Diverse artister
Universal Music A/S

TEXT: FRANCISCO JAVIER ANCIN MURGUZUR
PHOTO: PRESSE

Go' natt

Lullabies bring back old memories. This is exactly what happened to me after hearing this comforting album.

When you talk about lullabies you might tell yourself: lullabies are not for me, this is not music for walking or running, nowadays lullabies are out-of-date, or no one needs them. However, this is wrong! It's just the opposite: you will definitely feel better, especially if you try to sleep. Try it - the result might surprise you, as it surprised me.

THE OLD MEDICINE

Do you have sleeping problems? Are you feeling the «winter depression»? Here you have the perfect way to solve it: When it's time to go to bed, to sleep, to rest and feel ready for the next day.

You might feel quite melancholic, or remember the good times when your mom hugged you and kissed you before bed. It is also about humble words for sad moments, good hopes for exams and a sweet voice for restless nights, whispered softly into your ear. It is like being with your lovely grandma back at home, with better food than the one we eat here, tons of love only for you and memories of old experiences.

GOOD FOR EVERYONE

The tracks are easy to understand if you are learning Norwegian. Or you can use them to feel sleepy when you have finished your studies for the day. It's good to relax and chill out to, it makes you feel beloved like a baby. It is like going to sleep when your mom says that it is time to go.

Try it, enjoy it, and smile when you wake up in the morning in a better mood. Now, let's go and sove, sove...

Jokke & Valentinerne

(Så lenge det varer)

MUSIC

LEVENDE (SÅ LENGE DET VARER)

Jokke & Valentinerne
Sonet/Universal

TEKST: GUSTAV FLØ REISÆNEN
FOTO: PRESSE

Jul i Jokkeland

Syns du julealbum er dulle og kjedelige? Er du, som meg, fan av norsk rock har du et fett alternativ.

Lille julaften 1996 droppet Jokke- fans Grevinnen og Hovmesteren til fordel for en av Jokke & Valentinerne sine siste gjenforeningskonserter. Nå er den utgitt i form av et dønn ærlig livealbum fullt av sjarm og småfeil.

INNBLIKK I LIVEOPPTREDEN

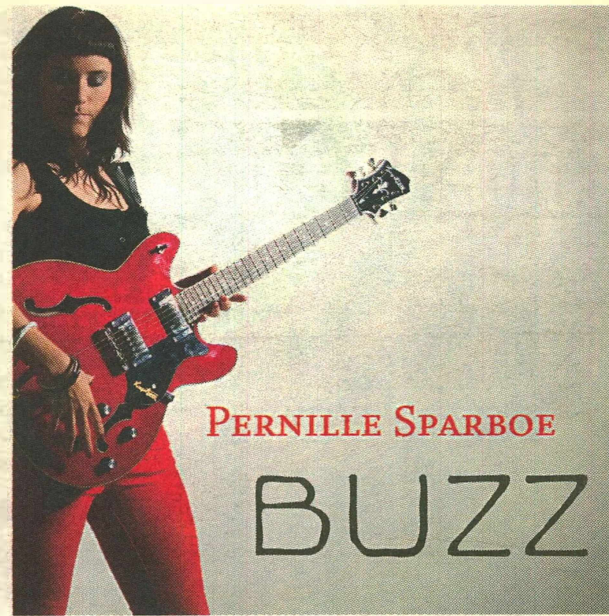
Rent teknisk og musikalsk er dette langt fra det beste livealbumet jeg har hørt. Litt snøvlete vokal, sur koring og låter som ramler sammen i starten preger albumet og skaper den ærlige sounden. Men for jokkefans på min alder som aldri fikk sjansen til å se Jokke & Valentinerne live, er dette et godt album for å få et innblikk i hvordan de var på scenen. Litt morsomt er det også å se hvordan tempoet på låtene øker etter hvert som man kommer lenger ut i konserten.

Albumet vil neppe være det beste for å kapre nye jokkefans. Da passer studioversjonene bedre, men for de som allerede har et godt forhold til Jokkes ærlige, sarkastiske og ofte triste tekster, passer dette albumet godt inn i platesamlingen.

ILLUSTRERT TURNELIV

Coveret er som alltid tegnet av Joachims bror, Christopher Nielsen. Velger man å kjøpe CD- utgaven heller enn å laste den ned lovlig eller ulovlig, får man med en liten tegneserie. I likhet med brorens tekster skildrer denne skyggesidene i livet, i dette tilfellet turnelivet og folkene rundt.

Dette er definitivt en anbefalt julegave til jokkefans som ennå ikke har kjøpt skiva selv. God jul og lev vel (så lenge det varer).

PERNILLE SPARBOE

BUZZ

MUSIC

BUZZ

Pernille Sparboe
Sparboe Records

TEKST: STEWART HÅSETH
FOTO: PRESSE

En ny diamant

Pernille Sparboe er endelig klar med debuten, og hun skuffer ikke.

Det er mange artister som har sitt opphav i Tromsø. Noen av de mest profilerte er kanskje Espen Lind og Lene Marlin, men også innen andre genrer som elektronika og rock har vi artister som har nådd ut til et større publikum.

SPILT INN I VÅR

Nå har Tromsø fått en ny diamant på byens rikholdige musikk- himmel. Pernille Sparboe har nettopp gitt ut sin første EP. Den er for øvrig spilt inn i vår, før hun fikk bli med De Lillos på scenen under årets Buktafestival, der hun fikk vist hvor dyktig hun er.

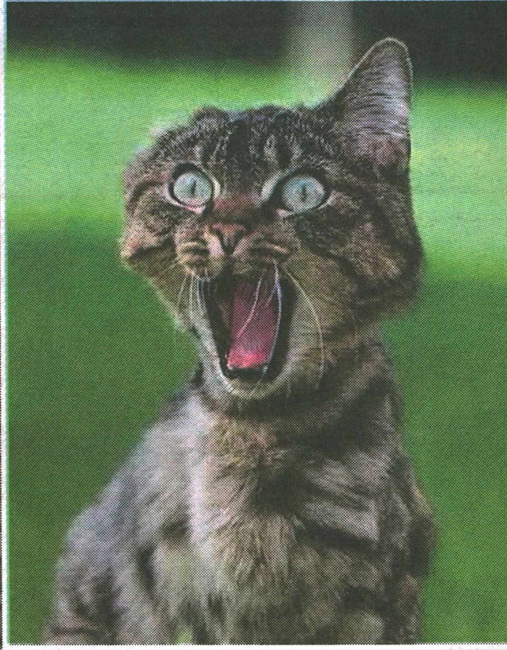
FINT DRIV

Buzz er tittelen på EP- en, og her finner vi en fin balanse mellom pop og rock. Den er rocka nok til at kresne rockere blir tilfredsstillt, samtidig som den har et fint driv. Ikke siden Diamond hadde sin storhetstid for 3- 4 år siden, har noen vært i nærheten i å oppnå et slikt lydbilde som det vi finner her. Etter at Tone Pedersen, som var vokalist i Diamond, flyttet til Oslo, har poptronen stått tom. Den er nå i ferd med å fylles av en ung, uredde kvinne som vet hvor hun vil.

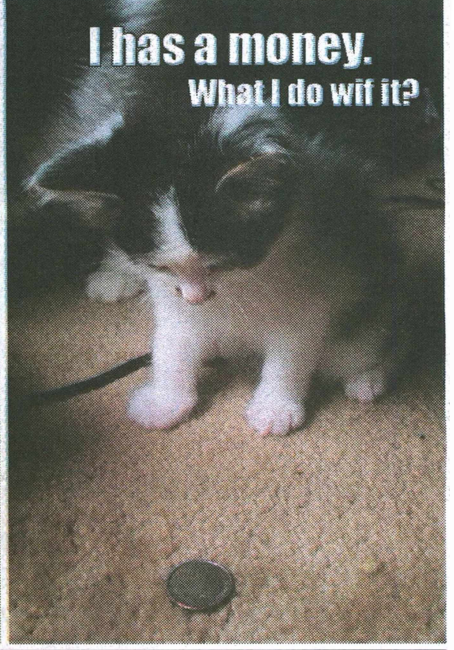
Guttene Sparboe har omgitt seg med på denne EP- en, er kanskje det nærmeste vi kommer et musikalsk stjernelag fra Tromsø. Espen Høgmo på trommer og Hogne Rundberg på bass kommer fra det legendariske bandet Hangface, som fremdeles har sin base i USA. Frank Cock er kanskje den beste gitaristen denne byen noensinne har sett. I tillegg har produsent Ken Stringfellow lagt på noen smakfulle keyboard- passasjer. Forhåpentlig får vi høre mye fra Sparboe i framtida.

AB VIA - KATTESPESIAL

Love the new rug!

I has a money.
What I do wif it?

LIVET PÅ CAMPUS, AV INGEBORG HENRIKSEN

UTROSKOPET 25. NOVEMBER – 16. JANUAR

Utroskopet: Tonje H. Karlsen. Illustrasjoner: Marie S. Johansson.

Skytten 23.11. - 21.12.
Jupiters årlige ferd rundt solen er forsinket på grunn av dårlige universforhold. Det er derfor ting går treigt for tiden - fatt mot!

Fiskene 19.02. - 20.03.
Tenk tilbake: Har ikke ting alltid ordnet seg? Jo - det har de. Om du må svare nei, så har du ikke tilstrekkelig stor tro på stjernene.

Tvillingene 22.05. - 21.06
Over nyttår vil store endringer skje i livet ditt. Du vil etter hvert oppleve at noen bretter melkekartongene for deg. En skytsengel?

Jomfruen 24.08. - 23.09.
Mars og Venus står i en erotisk posisjon overfor hverandre. Det er nå du må utnytte alt som bor i den finurlige personligheten din.

Steinbukken 22.12. - 20.01.
Du har ennå ikke klart å bestemme deg om du liker å ha fødselsdag i julen. Ikke stress med avgjørelsen, du har nok å tenke på om dagen.

Væren 21.03. - 20.04.
Det er viktig å leve i nuet, men det betyr ikke at du burde la være å lese til eksamenene som nærmer seg med stormskritt.

Krepsen 22.06. - 22.07.
Dette er tiden for å finne tilbake til din indre kreps. Kreativiteten i deg bobler over: få den ut! Lag flotte julekort til nære og fjerne.

Vekten 24.09. - 23.10.
Du føler at du aldri setter bankkortet ditt riktig vei i kortterminalen, og assosierer dette med din livssituasjon for tiden.

Vannmannen 21.01. - 18.02.
Du er i ditt ess for tiden, og skjønner ikke hvorfor folk klager på mørketiden. Mørket gir deg energi, og får fram B-mennesket i deg.

Tyren 21.04. - 21.05.
Du blir ofte oppgitt fordi du får liten forståelse fra de rundt deg for det travle livet du lever. Du bør kanskje pådra deg magesår for å bli tatt alvorlig.

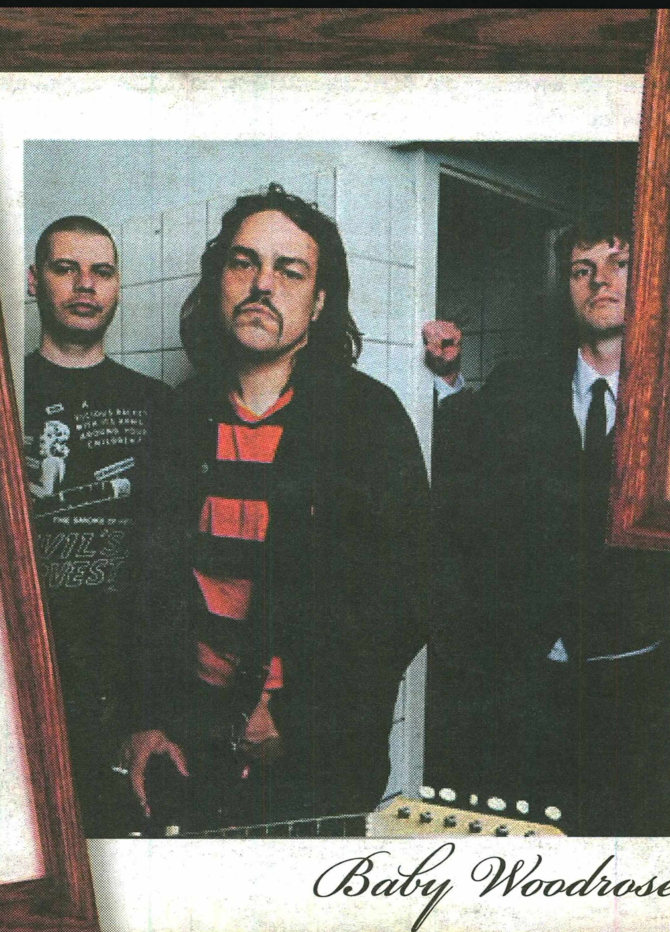
Løven 22.07. - 23.08.
Du føler at du er den eneste normale personen i nærmiljøet ditt for tiden. Egentlig burde du hatt en perfekt kloning til å dele frustrasjonen med.

Skorpionen 24.10. - 22.11.
Det er ikke alltid greit å være så giftig som du er. Likevel sparer du de beste sarkasmenene til rett tidspunkt, og er alltid morsom til rett tid.

Rosenkavaleren

Baby Woodrose

Glen or Glenda

Humorgalla

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

ONSDAG 25. NOVEMBER

«Mega Shark vs. Giant Octopus»

Sci-fi-klubben «Arctic Sector» inviterer til høstens siste nerde- visning. Lille auditorium- realfagsbygget ved UiT. 18.15

Tromsø Filmklubb viser Glen or Glenda

Kultfilm av Ed Wood. Om menn i dameklær og et usammenhengende sammensurium av annen moro. Verdensteatret, 19.00

Slippfest, Utopia

Årets siste! Vi diskuterer avis og drikker øl. Driv- 3. Etasje, kl 20.00

Woodstoked

Musikklinja på Kongsbakken gir deg Woodstock. Driv, 21.00

TORS DAG 26. NOVEMBER

Internasjonalt Seminar: Gaza 2009 - En oppdatert rapport fra felten

Mads Gilbert har nylig vært tilbake i Gaza og forteller om hva som har skjedd siden han jobbet der i fjor. Kulturhuset, 20.00

FREDAG 27. NOVEMBER

Humorgalla

Eckbo, Antonsen og Giertsen. KulturHuset- Hovedscenen, 19.00

Studentenes julekonsert

Studentsamfunnet i Tromsø inviterer til julekonsert i Grønnåsen kirke. Grønnåsen kirke, 19.00

Åpning av Mørketidsutstillingen 2009

Med Ulrika Pihlström, Jan Hakon Erichsen og Robert Johansson. Tromsø kunstforening, 20.00

The Considerate Lovers: Vinylsingel-release!

LP- en blir kun trykket i 100 eksemplarer, så her er det om å gjøre å være førstemann til mølla! Bastard Bar, 21.30

The Clean Shaven Grins releaseparty

En av byens nyeste elektronikamusikere er ute med EP. Rådstua teaterhus, 22.00

LØRDAG 28. NOVEMBER

Tromsø Filmklubb viser Chungking Express

Denne filmen fra Hong Kong handler om kjærlighetssorg. Ta med lommetørkle. Verdensteatret, 15.00

Juleoratoriet

En fullstendig oppføring av Bachs juleoratorium, fremført på originalinstrumenter og dirigert av Ragnar Rasmussen. Ishavskatedralen, 19.30

Et dukkehjem

Riksteatrets minimalistiske tolkning av et Dukkehjem. Ulrikke Hansen Døvigen som Nora. KulturHuset- Hovedscenen, 19.30

TIRSDAG 1. DESEMBER

Dansekveld på Swingeriet

Det er ikke så mye som skjer, så derfor tar vi med dette arrangementet som sidefyll. Swingeriet, Tromsø Swingklubb, 20.30

ONSDAG 2. DESEMBER

Tromsø Filmklubb viser Viskninger og Rop

Jævlige film som er verdt å få med seg. Verdensteatret, 19.00

Donkeyboy med Violet Road som support

Døgnflua fra Drammen har med seg et lokalt band som support. Rica Ishavshotell, 19.00

LØRDAG 5. DESEMBER

Tromsø Filmklubb viser Julefilm

«What's this?» The Nightmare Before Christmas er årets julefilm hos filmklubben. Verdensteatret, 15.00

ONSDAG 9. DESEMBER

Konsert - Baby Woodrose (DK)

De litt slitne danskene er tilbake i Tromsø, rettere sagt på Blå Rock. Blå Rock, 21.00

LØRDAG 19. DESEMBER

Offenbachs Hoffmanns eventyr

Operakino på Verdensteatret. Igjen vil jeg bare si: Anbefales! Verdensteateret, 19.00

MANDAG 21. DESEMBER

Julekonsert med Erik Lerdahl - Domkirke i Tromsø

Hvor er Bettan? I stedet får vi en kar med doktorgrad i kreativitet. Han er sikkert god nok og skal visstnok ha vært solist i Sølvguttene. Ut i fra bildet av han må det ha vært noen år siden (får vi håpe). Tromsø domkirke, 19.00

TORS DAG 24. DESEMBER

Juleaften

Har du vært snill i år? Da får du kanskje akkurat det du har ønska deg! 24. desember

LØRDAG 9. JANUAR

Mørketidsløp

Les mer om Mørketidsløpet inne i avisa. Vi gidder ikke forklare to ganger. Stortorget, 15.00

Strauss' Rosenkavaleren

Opera med en transvestitt! Alle hovedrollene blir nemlig spilt av kvinner. Verdensteatret, 19.00